

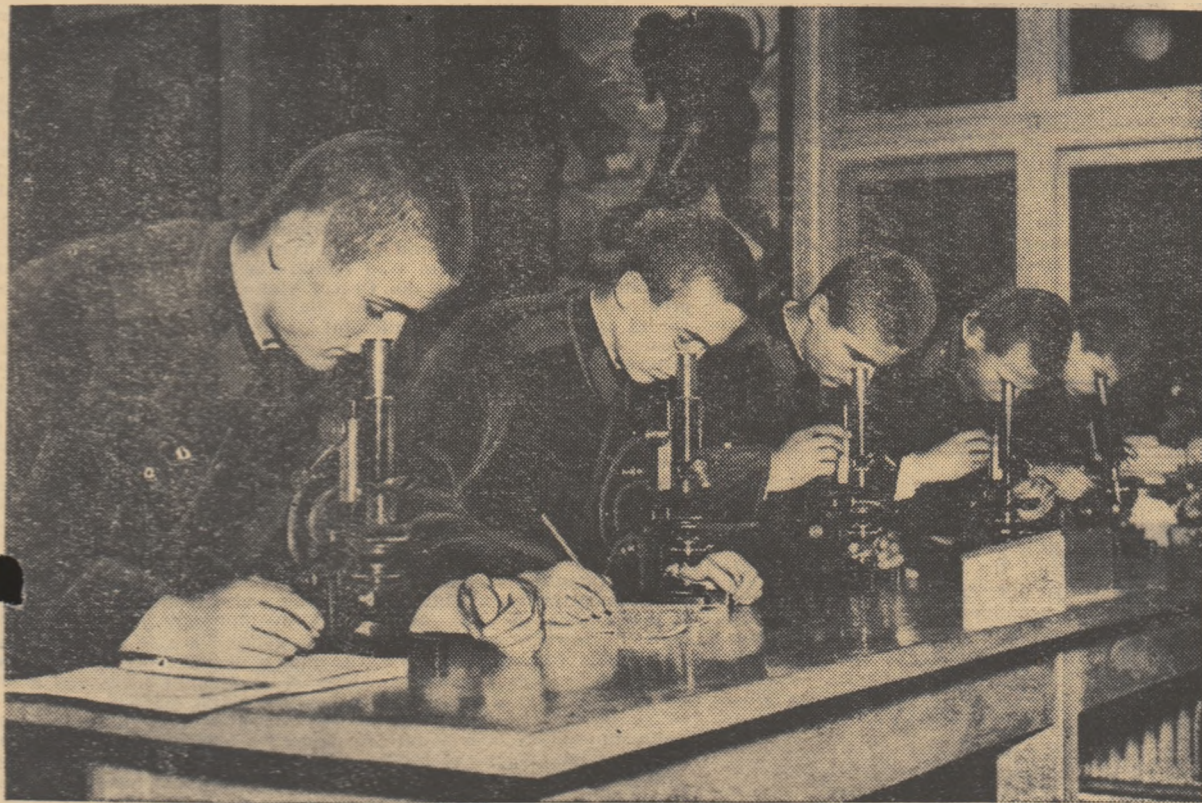
Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 536

Vineri 23 octombrie 1959

8 pagini 25 bani

Eleii Liceului militar Ștefan cel Mare la ora de științe naturale.

Pentru intensificarea muncii organizațiilor U.T.M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii

Pe marginea dezbaterilor Plenarei a VI'-a a C. C. al U. T. M.

Plenara a VII-a din 9 și 10 octombrie a.c. a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, la care au participat — pe lângă numeroși activiști de partid, U.T.M. și de stat — cadre didactice și elevi frunțași la învățură, a dezbătut probleme de mare importanță pentru munca organizațiilor de tineret și pentru munca școlilor: contribuția tineretului la

aplicarea hotărîrilor Plenarelor C. C. al P. M. R. din noiembrie 1958 și iulie 1959, ridicarea nivelului învățămîntului, întărirea legăturii școlii cu practica, îmbunătățirea educației comuniste a tineretului din școlile medii, pedagogice, profesionale și tehnice etc.

Reproducem articolul „Pentru intensificarea muncii organizațiilor U.T.M. în vederea înde-

plinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii”, publicat de „Știința tineretului” în nr. 3244 pe marginea dezbaterilor Plenarei a VII-a a C. C. al U.T.M., pentru a ajuta cadrele didactice să cunoască problemele activității organizațiilor de tineret din școli, activitate pe care au datoriat să o sprijine permanent.

Cea de-a VII-a Plenară a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, care a avut loc în zilele de 9 și 10 octombrie a dezbătut, la cel de-al doilea punct al ordinea de zi, munca U.T.M. pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului în legătură cu ridicarea nivelului învățămîntului, întărirea legăturii sale cu practica, îmbunătățirea educației comuniste a tineretului din școlile medii, pedagogice, profesionale și tehnice. Participarea la această plenară a unui număr mare de invitați — reprezentanți ai unor organizații de masă, ministere și departamente, directori de școli, profesori, învățători, instructori superiori de pionieri, secretari și membri ai comitetelor U.T.M. din școli medii, profesionale și tehnice, elevi frunțași la învățură din toate regiunile țării — a creat posibilitatea unei analize ample a activității U.T.M. în rîndul elevilor, a realizărilor și lipsurilor din această activitate, unei dezbateri profunde a sarcinilor care revin organizațiilor U.T.M. de a contribui la ridicarea nivelului de învățură al elevilor, la întărirea legăturilor școlii cu producția, la educarea comunistă a elevilor.

Plenara a arătat că în condițiile construirii socialismului în fața tineretului s-au deschis posibilități de realizare a celor mai îndrăznețe visuri, de afirmare a tuturor talentelor sale, a entuziasmului său creator. Din rîndurile tinerei generații crescute în anii democrației populare se formează viitoarele cadre de muncitori, tehnicieni, specialiști în toate domeniile, oameni de cultură și artă, înarmați cu temeinice cunoștințe de specialitate, cu o înaltă calificare, cu un larg orizont cultural, cu concepția înaintată marxist-leninistă — participanți activi și înflăcărați la marea operă de construire a socialismului și comunismului.

Mii și mii de viitori constructori ai socialismului și comunismului, cei care vor lucra miine în uzine și fabrici, cei care vor înălța marile schele ale viitoarelor construcții, care vor duce pe trepte tot mai înalte știința și cultura sînt acum pe băncile școlilor.

Prin grija partidului și guvernului față de viitoarele cadre ale construcției socialismului în țara noastră

(Continuare în pag. 5)

ZIUA FORTELOR ARMATE

La 25 octombrie 1944, în urma luptelor duse de glorioasa armată sovietică și ca rezultat al luptei desfășurate de armata română și de oamenii muncii sub conducerea Partidului Comunist Român, au fost eliberate de sub jugul cotropitorilor fasciști ultimele localități de pe teritoriul patriei noastre, desăvîrșindu-se astfel eliberarea întregului teritoriu al României. Prin aceasta s-a îndeplinit una din sarcinile de seamă puse de P. C. R. în fața poporului și armatei române, înălțurîndu-se definitiv rămășițele odioasei dictat de la Viena, impus poporului român de către fasciștii germani și italieni în cîrdășie cu clasele dominante și clicile fasciste din Ungaria și România. Ținînd seama de importanța acestei zile, în scopul cinstirii trecutului de luptă al armatei noastre pentru independența națională a României și în deosebi a contribuției — adusă cot la cot cu armata sovietică — la eliberarea țării de sub jugul fascist și la zdrobirea Germaniei hitleriste, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a decretat ca în fiecare an, la 25 octombrie, să se sărbătorească „Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.”.

Crearea Forțelor Armate ale R.P.R. este una din cuceririle de seamă ale poporului muncitor obținute sub conducerea partidului. Procesul făuririi armatei noastre populare este strîns legat de transformările revoluționare ce au avut loc în viața politică și economică a patriei noastre și el își are începutul în lupta desfășurată de partid încă din adîncă ilegalitate în rîndurile ostașilor vechii armate, pentru atragerea lor la lupta democratică și antifascistă a poporului. Prin manifeste și apeluri, prin ziarele ilegale ce pătrundeau în cazărmi, prin intermediul comunistilor, partidul a dus o muncă sistematică și minuțioasă de clarificare politică a maselor de ostași. În perioada pregătirii și dezlănțurii criminalului război antisovietic singura forță politică din România care s-a ridicat cu hălarire împotriva acestui război a fost P.C.R. Paralel cu munca intensă desfășurată în vederea organizării și conducerii maselor muncitoare la luptă pentru răsturnarea dictaturii fasciste și pentru alungarea hitleriștilor din țară, partidul nostru a dus neînterupt o rodnică activitate în rîndurile ostașilor, mobilizîndu-i să întoarcă armele împotriva trupelor hitleriste și să se alăture luptei revoluționare a poporului. O sistematică muncă de lămurire a dus partidul în rîndul ostașilor români aflați prizonieri în Uniunea Sovietică. Ca rezultat al activității desfășurate de partid a luat ființă pe teritoriul U.R.S.S., cu sprijinul internaționalist al guvernului sovietic, Divizia de voluntari români „Tudor Vladimirescu”, prima mare unitate militară românească cu caracter popular.

În condițiile favorabile ale ofensivei victorioase a Armatei Sovietice pe toate fronturile și în condițiile creșterii avîntului revoluționar al maselor popu-

Colonel MIHAI ALEXANDRU

(Continuare în pag. 7)

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Manifestări
sărbătorești

Elevii și cadrele didactice din școlile craiovene, care sărbătorească cu deosebit entuziasm Luna prieteniei romîno-sovietice, organizează în aceste zile acțiuni variate și interesante prin care își manifestă dragostea lor față de marea noastră prietenă și dorința de a cunoaște cât mai mult din necesatul tezaur al științei și culturii sovietice. Astfel, elevii școlii medii nr. 3 au organizat zilele acestea la biblioteca regională o seară literară cu tema „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură”. De asemenea, va avea loc un concurs „Drumetii veseli” cu tema „Să cunoaștem literatura sovietică”, la care vor participa clasele a XI-a „B” de la școlile medii nr. 1 și nr. 3.

Seri literare, sezători, concursuri artistice și sportive se organizează și la școlile de 7 ani nr. 1, nr. 2, nr. 9, nr. 12, la șco-

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, un grup de pionieri din clasa a V-a a Școlii de 7 ani din comuna Stîlpu, regiunea Ploiești, pregătesc sceneta „Strengarii” de Paul Maxim

la medie nr. 2 etc. În orele educative se discută asemenea teme, cum sînt: „Știința sovietică în luptă pentru cucerirea cosmosului”, „Secolul XX sub soarele

lui 7 Noiembrie” etc. care stînesc mult interes în rîndurile elevilor.

N. DONA
Craiova

CARNET CULTURAL

Îmi amintesc cu cită emoție am luat în mînă prima carte tradusă din limba rusă după 23 August. Se puteau găsi, în sfîrșit, în librării cărți prohibite în timpul terorii fasciste. Eliberarea patriei a adus cu sine și eliberarea cărții. Prima carte rusă ieșită din ilegalitate! Era un volum de Ilya Ehrenburg.

Zilele acestea, Cartea rusă împlinește 15 ani.

Prima carte a apărut timid, cu un tiraj redus, în condiții grafice modeste. Apoi... apoi comorile gândirii ruse și sovietice s-au revărsat din belșug. Versurile lui Puskin sînt răspândite azi în 350.000 de exemplare. Tolstoi s-a tipărit într-un milion de exemplare, mărețul Gorki, alt milion, aprigul Maichowski — 535.000, Solohov — 600.000 de exemplare. Un număr de 423.000 exemplare din Marsak și 331.000 din Gaidar au fost puse la dispoziția copiilor. „Bazarul cărții sovietice” cuprinde aproape toți autorii ruși și sovietici. Iată-i pe Gogol, pe Turgheniev, pe Fadeev, Nekrasov, Fedin, Cehov, Dobrolubov, Ostrovski, Bielski, Goncarev, Lermontov, Simonov, Scedrin, Makarenko. În fruntea tuturor stă cartea de căpătîi a omenirii muncitoare, cartea lui Lenin. Cele 37 de volume ale „Operele” sale, imprimată cu diferite culgeri despre cultură și artă, despre tineret, despre syndicate, despre construcția de partid, despre problema națională, tipărite în limbile romînă, maghiară, germană, sîrbă, totalizează circa 5.000.000 de exemplare.

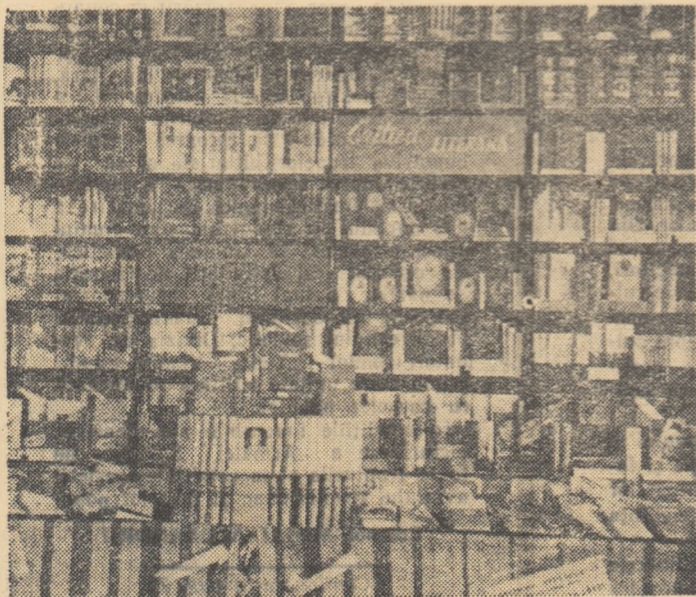

În cincisprezece ani „Cartea rusă” și Editura tineretului au editat în total 3.500 de titluri, în afară de tipăriturile editurilor de specialitate. 3.500 de titluri cu un tiraj de 49 milioane de exemplare. Indiscutabil, cifrele își au și ele poezia lor. 49 milioane! De trei ori populația țării. Ceea ce înseamnă că fiecare cetățean îi revin cite 3 cărți sovietice.

Ca și în ceilalți ani, în Săptămîna cărții sovietice fondul de cărți s-a îmbogățit cu citeva volume inedite. Le-am răsfoit și am rămas plăcut surprins observînd că multe din aceste lucrări au ca eroi profesori și învățători. Valentin Kataev prezintă în „Livada din stepă” un tablou al Rusiei prer evoluționare, cu teroarea respectivă. La moartea lui Tolstoi, profesorul

Bacei vorbește elevilor săi despre marea gînditor fără să îi avut aprobarea forurilor superioare. Este tras la răspundere și i se cere să re-tracteze tot ce a spus, să vorbească elevilor despre influența nefastă a lui Tolstoi asupra societății ruse. Bacei refuză să-și batjocorească ideile, își dă demisia și, ca să-și întretină familia, ia în arendă o livadă. Este ajutat de cîțiva muncitori, cărora le predă în schimb lecții de știință popularizată, de literatură și de istorie. În „Prețul singurului”, al lui M. Stelmah, apare tinărul învățător Danilo, om cîștat dar care se lasă înșelut de propaganda naționalistă contrarevoluționară și luptă în rîndul bandelor lui Petliura. Se convinge repede de nemernicia petliurismului, îl părăsește și se întoarce în sat cu inima strînsă. Cum va fi primit? I se va ierta trădarea? Sînt unele pagini care amintesc pe Melekov din „Donul liniștit”, altele ase-mănătoare „Calvarului”. Gladkov povestește, în „Înîmă de mamă”, cu dramatism profund, despre demnitatea cu care învățătoarea Natalia Stepanova primește înspăimîntătorul fapt al schinguirii și asasinării fiicei ei de cotropitorii nazisti. Cu totul altă atmosferă se degajă din cealaltă novelă, „Crîngul de mesteceni”, în care apare figura jovială a profesorului pensionar Martin Martinovici, socotit maniac din pricina pasiunii sale pentru pomi. Suflet de „grădinar”, el a cultivat toată viața în inima copiilor dragostea pentru adevăr, pentru frumos, pentru natură. I-a atras pe elevii săi în opera de creare a spațiilor verzi. Mii de arbori au sădit „Moș Copăcel” și ciracii săi în toate parcurile și grădinile orașului. Există o legătură traică între duișia dascălului pentru copii și pasiunea pentru natură — legătură exprimată în sențiința „cine n-a crescut un copil și n-a sădit un copac nu și-a făcut întreaga datorie pe pămînt”.

Dintre celelalte volume recent apărute se mai remarcă o lucrare beletristică a Galinei Serbriakova despre „Tineretea lui Marx”, romanul „Skutarevski” în care Leonid Leonov urmărește transformarea psihologică a intelectualului de tip vechi într-un om legat de popor și o povestire dinamică, ce se desfășoară în exotical Tadjikistan, intitulată „Omul își schimbă pielea” de Bruno Iasenski.

Un colț al „Bazarului cărții sovietice”

Viața sindicală în școli

O mai atentă preocupare pentru condițiile de viață și de muncă

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin a obținut unele succese în rezolvarea diferitelor probleme legate de condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Realizările cele mai însemnate au fost înregistrate în domeniul asigurărilor sociale. Comisia de asigurări sociale (condusă de tovarășii Rozalia Lepedeanu și Nicolae Peștra, membri ai comitetului), a acordat membrilor de sindicat în primele trei trimestre ale acestui an ajutoare materiale în valoare de peste 150.000 lei. Ea s-a îngrijit tot o dată ca plata ajutoarelor să se facă la timp. Pentru preîntîmpinarea îmbolnăvirilor comisia de asigurări sociale a stabilit o strînsă colaborare cu policlinicile și alte instituții medicale, pe care le-a sprijinit în efectuarea vizitelor medicale în școli și în trierea membrilor de sindicat care aveau nevoie de cură balneo-climatică. De asemenea, comisia de asigurări sociale s-a îngrijit de trimiterea cadrelor didactice la odihnă. Un număr de aproape 150 de muncitori din învățămînt din Orașul Stalin și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S., iar alți 240 la casa de odihnă organizată la Vasile Roaită de către comitetul sindical din orașul Stalin.

De un real folos pentru muncitorii din învățămînt din Orașul Stalin a fost și este și Casa de ajutor reciproc, de a cărei organizare și bună funcționare se ocupă comitetul sindical. Ea a acordat împrumuturi pe termen lung în valoare de peste 200.000 lei. Multe cadre didactice și-au cumpărat cu sprijinul C.A.R. mobilă sau și-au făcut aprovizionările de iarnă. Comitetul sindical urmărește ca cererile adresate C.A.R. să fie echitabil și cit mai urgent rezolvate.

Din păcate, preocupările comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin pentru condițiile de viață și de muncă ale membrilor de sindicat s-au limitat la problemele de mai sus. Muncitorii din învățămînt din Orașul Stalin au însă mult mai multe probleme legate de viața și condițiile lor de muncă la rezolvarea cărora așteaptă sprijinul comitetului lor sindical. Una din aceste probleme este cea a locuințelor. Deși în oraș s-au construit și se construiesc numeroase blocuri, pînă în prezent n-a fost rezolvată nici una din cererile de locuințe ale cadrelor didactice, secția de spațiu localiv a sfatului popular manifestînd lipsă de interes în această privință. Au existat cazuri cînd I.L.L. din Orașul Stalin a cerut învățătorilor și profesorilor care solicitau locuințe să și le găsească singuri, pentru ca apoi să le repartizeze altor salariați. Era de așteptat ca măcar în aceste situații comitetul sindical să ia atitudine convenită, mai ales cî există hotărîri ale partidului și guvernului care stabilesc precis obligația de a se asigura cadrelor didactice locuințe corespunzătoare.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin a manifestat lipsă de preocupare și față de rezolvarea unor probleme privind condițiile de muncă ale cadrelor didactice. La Școala medie nr. 1, de pildă, unul dintre învățătorii are o clasă de 60 de elevi. Se înțelege ușor cî în asemenea condiții are de suferit nu numai învățătorul respectiv, a cărui muncă devine mult mai grea, ci însuși procesul de învățămînt. Secția de învățămînt a orașului a găsit o „rezolvare” a problemei cu care comitetul sindical nu trebuia să fie în nici un caz de acord. Este vorba de împărțirea clasei în două, urmind ca la una din ele să predea laborantul școlii, dar să răspundă tot învățătorul titular. Comitetul sindical trebuia să insiste pentru ca secția de învățămînt să înființeze un post nou, la care să fie angajat un învățător calificat.

Există și alte probleme — ca evitarea supracîrcării unor cadre didactice, asigurarea condițiilor de igienă în clase și laboratoare, controlul cantinelor care servesc masa muncitorilor din învățămînt, aplicarea instrucțiunilor M.I.C. cu privire la noua salarizare etc. — față de rezolvarea cărora comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin precum și organizațiile sindicale din școli ar trebui să fie mai atente. La școala medie nr. 5, de pildă, tovarășa profesora Emilia Reinheimer are, în afară de activitatea profesională, următoarele sarcini: metodistă pe oraș, membră în comitetul de instituire, membră în comitetul Societății de științe naturale și geografie, face parte din colectivul de conferințari al S.R.S.C. Și acesta nu este un caz singular. Dar comitetul sindical n-a făcut nimic pentru remedierea acestei situații. Nu este deci de mirare că unii învățători și profesori suprasolicitați în activități extraprofesionale, n-au posibilitatea să vizioneze mai des spectacole sau să se fiin la curent cu ultimele noutăți literare. Este datoria comitetului sindical să se îngrijească de o echitabilă distribuire a sarcinilor obștești.

Întreaga politică a partidului oglindește permanenta lui preocupare pentru creșterea necontentință a nivelului de viață al poporului. Organizațiilor sindicale le-a fost incredințată sarcina de onoare de a veghea asupra felului cum sînt traduse în viață numeroasele măsuri luate de partid și de guvern în acest domeniu. Ele au datoria să se achite conștiincios de această importantă sarcină.

C. RADOI

În legătură cu calificarea unor cadre didactice

Numeroși cititori au cerut lămuriri în legătură cu posibilitățile de calificare a învățătorilor care predau la clasele V-VII și au depășit vîrsta de 35 ani.

După cum se știe, prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior se creează posibilități de calificare prin cursuri fără frecvență în învățămîntul superior cadrelor didactice care predau la clasele V-VII din mediul sîtesc fără a avea pregătirea corespunzătoare și care sînt în vîrstă de cel mult 35 de ani.

Recent, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat organizarea unui curs special cu durată de 2 ani pentru pregătirea cadrelor didactice care predau în învățămîntul elementar (clasele V-VII) fără a avea calificarea corespunzătoare și care au depășit vîrsta de 35 de ani. Prin acest curs se vor putea califica și acele cadre didactice care nu mai pot urma cursurile învățămîntului superior.

Cursul special se va desfășura în fiecare din cei doi ani școlari în cite două etape: etapa fără frecvență, în care cei

înscriși vor studia individual pe baza programelor trimise de Ministerul Învățămîntului și Culturii, și etapa cu frecvență cu durată de 45 zile în timpul vacanței de vară.

La acest curs sînt admiși în primul rînd învățătorii care predau la clasele V-VII de cel puțin 5 ani, dintre care cel puțin 3 ani în specialitatea pentru care se califică. De asemenea, vor mai putea fi admiși profesorii maiștri care după 1948 n-au mai putut funcționa în specialitate și licențiați ai unor instituții de învățămînt superior în alte specialități, dacî funcționează neîntre rupt în învățămînt dinainte de reforma învățămîntului din anul 1948.

Cadrelor didactice care îndeplinesc aceste condiții se vor putea înscrie la cursul special de doi ani cu recomandarea comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale pe baza rezumatelor bune obținute în muncă

Grupele de specialități pentru care se organizează cursul special de doi ani se vor stabili prin instrucțiunile cu privire la organizarea și funcționarea cursului, pe care le elaborează în prezent Ministerul Învățămîntului și Culturii.

DIRIGINTE la școala serală

Sfera de preocupări a profesorului diriginte ce lucrează în condițiile școlii serale diferă de aceea a dirigintelui de la cursurile de zi. Una este să lucrezi cu copii, cu tineri în formare și alta e să lucrezi cu elevi maturi, care muncesc în producție, care adesea poartă pe umerii lor răspunderea unei familii, care dispun singuri de timpul lor. Destul de complexe, problemele muncii educative cu elevii maturi ai școlilor serale sînt însă mai lesne de rezolvat decît cele ale muncii cu elevii cursurilor de zi. Dirigintele are de-a face în acest caz cu elevi care-l înțeleg mai ușor, pe care-i poate convinge mai repede, cu oameni deja formați.

Este evident pentru oricine că nu se pot folosi aceleași mijloace educative la cursurile serale ca și la cele de zi. Cu toate acestea, se mai găsesc între dirigintii de la cursul seral unii care-i tratează pe elevii maturi în același chip ca și pe copii. Acești dirigintii nu fac deosebirea de vîrstă, de preocupări, de interese ale elevilor mici și ale celor maturi. Ca atare ei le vorbesc muncitorilor elevi despre lucruri pe care aceștia de mult le-au înțeles, le-au cunoscut sau le-au trăit. Firește, acesta este un procedeu cu totul greșit.

De la ce trebuie să-și pornească munca dirigintele din învățămîntul seral? În primul rînd, de la o bună cunoaștere a elevilor săi. O asemenea cunoaștere se realizează și în școală — la lecții și în orele educative — dar și în afara ei — printr-o legătură strînsă cu întreprinderea, prin discuțiile tovarășești între diriginte și elevii lui, prin vizite ale dirigintelui la elevi etc. O foarte mare încredințare în această privință o are contactul dirigintelui cu conducerea administrativă și organizațiile obștești din întreprinderea unde lucrează elevii. Dirigintele are datoria să se intereseze cum muncesc și cum se comportă elevii în producție, cum influen-

țează asupra activității și atitudinii lor cele ce învață în școală.

Cunoașterea elevilor de către diriginte trebuie să aibă drept scop ajutorarea acestora în problemele cele mai importante pe care le pun în fața lor școala, învățătura. Cunoștindu-și indeaproape elevii, dirigintele va vedea în ce direcție are nevoie de ajutor fiecare dintre ei. Unii și-au întrerupt de mai mulți ani studiile. Aceștia vor avea nevoie înainte de toate de consultații privitoare la acele chestiuni pe care nu le înțeleg destul de bine din explicațiile profesorilor. Aici se impune, bineînțeles, o legătură strînsă între diriginte și profesorii care predau la clasa lui.

O serie de elevi nu au acasă cele mai bune condiții de învățătură. Pentru ei trebuie să se amenajeze săli în care să poată învața, fie în școală, fie — cu ajutorul întreprinderii în care lucrează — la bibliotecă, la cluburile sindicale etc. Sînt alți elevi care, deși dispun de condiții bune de învățătură, nu știu cum să folosească timpul pentru aceasta, nu știu suficient de bine cum să lucreze cu manualul, cum să folosească materialul suplimentar etc. Acestora trebuie să li se explice clar cum să procedeze. Este bine ca dirigintele să facă chiar unele „exerciții” cu ei — fie în colectiv, fie individual — pentru a le arăta cum să-și efectueze temele, cum să extragă ideile principale din textul pe care-l au de învățat etc.

Ajutîndu-i pe elevi să învingă greutățile care se ivesc în munca școlară, înlăturînd din calea lor tot ce i-ar putea împiedica să învețe, dirigintele asigură totodată menținerea unei frecvențe regulate a muncitorilor-elevi. Datorită condițiilor mereu

mai bune create celor care învață fără a ieși din producție, un mare număr de tineri muncitori sînt cuprinși în școlile serale. Este o datorie de frunte a dirigintilor să ajute ca toți acești tineri să rămînă în școli, să promoveze cu succes clasa. În acest scop tot legătura cu întreprinderea este principala cale. Numai în strînsă colaborare cu aceasta se pot înlătura toate piedicile din calea bunei frecvențe și a bunei pregătiri a elevilor muncitori. Nici o absență nu trebuie să-l lase indiferent pe diriginte. El trebuie să meargă la cauze și să le înlătore. Iar dacă unii elevi, din cauze obiective, absentează totuși, dirigintele este primul care are datoria de a-i ajuta, cerînd profesorilor să le dea acestor elevi îndrumările necesare, așa ca să-și ajungă din urmă colegii. De atenția cu care urmărește dirigintele aceste probleme, de operativitatea cu care le rezolvă depinde în mare parte frecvența regulată a elevilor — condiție principală pentru buna lor pregătire.

Dar dirigintele din școala serală trebuie să știe că îndrumările lui se extind și dincolo de viața și activitatea elevilor în școală — și anume, la îndrumarea lor în ceea ce privește folosirea timpului liber. Mulți dirigintii din școlile serale consideră că nu e de competența lor acest lucru. Socotim însă că e firesc ca școala și în special dirigintele să se intereseze și de felul cum își petrec muncitorii-elevii timpul liber, ce preocupări au.

Elevii școlilor serale sînt tinerii plini de elan, dornici să știe, să cunoască cît mai mult, chiar mai mult decît pot afla din ceea ce le oferă programa școlară. Dirigintele își îndeplinește o importantă îndatorire a sa îndrumîndu-i să aleagă lectura cea mai folositoare, spectacolele cele mai bune. Ei trebuie să găsească forme variate de popularizare a cărților, a spectacolelor, a muzeelor care să lărgescă orizontul de cunoștințe al tinerilor muncitori, să le formeze priceperea de a înțelege și a gusta o operă de artă — fie că e vorba de literatură, de teatru, de concerte sau opere plastice.

Dirigintele trebuie să dea atenție și felului cum discută cu muncitorii-elevi. El are de biruit aici o deprindere pe care și-a format-o la cursurile de zi, pe care și-a consolidat-o uneori timp de mulți ani la rînd — și anume, aceea de a vorbi „de la catedră”, de a păstra tot timpul un ton de dascăl. Dacă atunci cînd vorbea cu copiii dirigintele se referea la producție, la viața socială a poporului ca la elemente pe care ei le vor cunoaște nemijlocit și deplin mai tirziu, pentru care în școală abia se pregătesc, cu elevii-muncitori situația e alta. Vorbînd cu elevi maturi, care sînt ei înșiși participanți activi la producție, la viața socială, dirigintele trebuie să pornească tocmai de la aspectele concrete ale acestora. Prin discuțiile din școală trebuie să-i ajute să-și îndeplinească mai bine îndatoririle în fabrică, în uzină, în viața socială.

Este știut că în munca educativă nu se pot da indicații general valabile, rețete. Dirigintii sînt chemați să găsească, pe linia problemelor ridicate, soluții concrete pentru rezolvarea cazurilor reale pe care viața din școală le prezintă, desfășurînd o muncă permanent creatoare, așa cum trebuie să fie de fapt activitatea dirigintilor.

Constătuire a pedagogilor din casele de pionieri

De curînd s-au desfășurat la Arad lucrările celei de-a IV-a constătuiri a pedagogilor care lucrează în casele pionierilor din regiunea Timișoara. Au participat — pe lângă cadrele didactice din cele 13 case ale pionierilor existente în regiune — secretari ai comitetelor orașenești și raionale U.T.M., precum și șefii secțiilor de învățămînt și cultură din regiune.

Tovarășa Rozalia Lăzureanu, secretar al comitetului regional U.T.M., a prezentat la constătuire referatul: „Felul în care casele de pionieri au contribuit la educarea comunistă a pionierilor și la lărgirea cercului lor de cunoștințe”. Referatul a scos

în evidență realizările importante ale caselor de pionieri din Lipova, Jimbolia, Arad, Timișoara etc.

Lucrările pe secții au mijlocit un bogat schimb de experiență între pedagogi în probleme privind mai ales activitatea practică în cercurile pionierești.

Cu ocazia constătuirii casele de pionieri din Lipova și Jimbolia au fost distinse cu diploma de onoare a comitetului regional U.T.M. pentru activitatea lor deosebit de frumoasă. De asemenea, 20 de cadre didactice care au muncit cu bune rezultate în casele pionierilor din regiune au primit premii în obiecte și cărți.

Educația ateistă la lecțiile de istorie

Acum doi ani, cînd actualii mei elevi din clasa a VII-a abia intraseră în clasa a V-a, am constatat că se vorbesc printre ei unii care mai credeau diverse povești despre existența lui Dumnezeu, despre faptul că acesta ar locui în cer și despre neputința omului de a cunoaște vreodată ce se petrece acolo. Acești elevi gîndesc acum cu totul altfel. Din mintea lor au dispărut ideile greșite, credința într-o forță supranaturală care ar governa lumea. Ei vorbesc cu mare admirație despre racheta trimisă de oamenii sovietici în lună și-și mărturisesc convingerea plină de elan tineresc în posibilitatea zborului omeneș în cosmos, în cunoașterea universului. Și mă gîndesc cu satisfacție că am și eu o parte de contribuție în faptul că ei și-au format o concepție științifică despre natură și societate.

Ca profesoară de istorie le-am vorbit adesea elevilor mei despre apariția și dezvoltarea societății omenești, despre religie ca frîm în calea progresului social și cultural. Le-am vorbit despre oamenii luminați care au luptat în decursul timpurilor împotriva obscurantismului și inapoierei. Iacă la primile lecții de istorie antică predate în clasa a V-a, vorbind despre apariția omului și formarea societății omenești le-am explicat elevilor că aceasta nu este opera lui Dumnezeu, așa cum spune Biblia, ci că omul s-a desprins din rîndul animalelor și, treptat, datorită muncii, trecînd printr-un proces îndelungat de transformare, a devenit o ființă superioară.

Vorbînd despre religie, le-am explicat elevilor că era firesc ca, pe vremea cînd metodele de producție erau foarte inاپوate oamenii primitivi să nu-și poată explica fenomenele naturale, să nu-și poată da seama care erau cauzele nenorocirilor ce se abăteau asupra lor, că nu știu cum să lupte împotriva acestora. Elevii au înțeles că aceasta i-a făcut pe oamenii primitivi să creadă în puteri supranaturale, în fața cărora se simțeau neputin-

țioși. Le-am explicat, de asemenea, că mai tirziu, o dată cu apariția claselor antagoniste, clasele dominante foloseau ignoranța oamenilor simpli, teama lor de ființa divină, pentru a insufla poporului, prin profeți, ideea că ordinea socială în virtutea căreia unii domnesc și alții muncesc din greu pentru stăpîni este rînduită de Dumnezeu și nu poate fi schimbată după voiața oamenilor.

Vorbîndu-le elevilor, în clasa a VI-a, despre marile descoperiri geografice, am accentuat asupra faptului că aceste descoperiri dovedesc curajul oamenilor în lupta cu natura, dorința lor de a-și lărgi orizontul de cunoștințe noi despre planeta pe care trăim, învînd despre dezvoltarea tehnicii, științei și artei în secolele XVI—XVII, copiii au putut să vadă mai bine cum cunoașterea fenomenelor care se petrec în natură este strîns legată de progresul tehnicii. Elevilor nu le-a fost greu să înțeleagă de ce biserica catolică a persecutat cu atita înverșunare pe Copernic, Giordano Bruno, Galileu și alții care, prin descoperirile lor, au schimbat concepțiile antiștiințifice despre univers. Făcînd legătura cu cele învățate de elevi la științele naturale, geografie și alte materii, am accentuat asupra loviturii pe care descoperirea lui Copernic despre mișcarea pămîntului în jurul axei sale și în jurul soarelui a dat-o teoriei egocentriste susținută de biserică, care pune în centrul universului pămîntul — creat, după concepția teistă, de Dumnezeu — pentru a întări astfel supunerea față de „puterea dumnezeiască”.

Argumentele științifice îi conving cel mai bine pe elevi. Am observat că le plăc mult lecțiile în care este vorba de imaginația și puterea de cuprindere a minții omenești, de curajul și spiritul de abnegație cu care oamenii de știință își apărau ideile lor în fața persecuției. În asemenea ocazii am accentuat totdeauna că cele mai mari adevăruri despre natură și societate s-au născut în luptă cu ideile retro-

grade susținute de biserică și am avut bucuria să constat că elevii dezaproabă atitudinea acesteia și dictonul „crede și nu cerceta”.

Tot pentru a-i convinge și mai bine pe elevi de neatenția credinței religioase, pentru a combate teoriile dușmănoase potrivit cărora exploatarea luptă zadarnic împotriva exploatarea lor, intrucît ordinea bazată pe nedreptatea socială e dată de Dumnezeu, căruia nimeni nu i se poate împotrivi, am discutat cu ei despre transformările din viața popoarelor asuprite din vechea Rusie țaristă și despre popoarele din țările de democrație populară, care au doborât de la putere fostele clase exploatarea. De asemenea, le-am arătat — și elevii au dat ei înșiși numeroase exemple concrete în această privință — că în țările care construiesc socialismul, unde cultura a devenit un bun al întregului popor, unde cuceririle științei și tehnicii sînt folosite larg în scopul îmbunătățirii vieții oamenilor muncii, un număr din ce în ce mai mare de oameni se conving de falsitatea teoriilor religioase, cărora nu le mai dau crezare. Elevii știu astăzi că natura și societatea omenească nu se dezvoltă așa cum vrea Dumnezeu, ci că schimbările intervenite în natură și în viața oamenilor au cauze bine determinate, că aceste schimbări se petrec după anumite legi pe care oamenii le cunosc și le pot folosi în interesul lor.

Nu este greu de constatat că explicațiile noastre, ale profesorilor, au mare influență asupra formării gîndirii logice la elevi. Pe zi ce trece, în judecata și în comportarea acestora profesorii pot să recunoască succesele strădaniei lor de a imprima celor care le-au fost incredințați spre educare o concepție înaintată despre lume și viață.

DIAMANTA NICULESCU
profesoară la Școala medie
„Unirea” din Focșani

EXCURSIE ÎN UNITĂȚI INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE

Școala medie nr. 2 din Galați a organizat cu elevii claselor VIII—XI o excursie la câteva unități industriale și agricole din cuprinsul regiunii. Excursia a prilejuit îmbogățirea cunoștințelor elevilor și întărirea legăturii învățămîntului cu viața.

Astfel, după vizitarea principalelor secții ale G.A.S. Sumbreni li s-a explicat elevilor rolul gospodăriilor de stat în economia națională și li s-a arătat cum funcționează tractoarele, combinele, cultivatoarele și semănătoarele. Cu ocazia vizitării podului de peste Siret s-au făcut măsurători privind adîncimea, viteza și debitul apei și au fost studiate condițiile de instalare a unei microhidrocentrale.

La Combinatul de prelucrare a stufului de la Chiscani elevii au urmărit procesul de prelucrare a stufului și de fabricare a cartonului duplex și triplex și au asistat la procesul de fierbere a stufului cu ajutorul unor mașini urigee de 2—3 tone, iar la uzina metalurgică „Progresul” din Brăila au urmărit modul de funcționare a cuploarelor Siemens-Martin de mare capacitate, elaburarea șarjelor de oțel, asamblarea mecanică a excavatoarelor și compresoarelor. În secția mecanică a uzinei s-au făcut pentru elevi demonstrații în legătură cu modul de funcționare a roboților și frezeelor, iar în școala de turnătorie elevii au asistat la turnarea bronzului și a fontei.

Cum controlăm executarea proiectelor

...Profesorul stă la masa sa de lucru cu toți elevii adunați în jur și corectează schițele de proiect prezentate de viitorii tehnicieni pentru arhitectură și construcții. Controlând cîte o lucrare, el cere tuturor elevilor să țină seamă de observațiile făcute pe marginea ei, observații care le pot folosi pentru găsirea unor rezolvări diferite de cea din tema proprie. Astfel, în cadrul unei asemenea ședințe de corectare a lucrărilor, profesorul ține o adevărată lecție de teoria proiectării pe o temă precisă.

Pînă nu de mult, profesorii de specialitate care îndrumau în școala noastră activitatea atelierelor de proiectare foloseau în destul de mare măsură acest procedeu de corectare a proiectelor. De curind însă, în ședințele cercului metodic din școală el a fost supus unei amănunțite analize critice. S-a arătat că, la prima vedere, procedeu pare foarte bun pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor: ei află mai multe decît au nevoie la propriul lor proiect, văd o sumedenie de soluții care le largesc orizontul. Dar el are un mare dezavantaj: datorită faptului că temele lucrate în general de elevi se rezumă la cîteva cazuri frecvente în practică (e vorba de proiecte de dimensiuni mai mici), după cîteva lucrări profesorul epuizează observațiile ce le are de făcut și este obligat să le repete. Majoritatea elevilor nu au însă răbdare să asculte de 2-3 ori aceeași observație, sînt convinși că au înțeles despre ce e vorba și asistă fără interes la restul corecturilor. De asemenea, profesorul fiind ocupat cu corectura schițelor, unii elevi nu mai lucrează la planșetă, se olimbă prin clasă, discută etc. În acest fel orele de atelier nu-și ating scopul. Elevul crede că și-a făcut datoria venind numai la corectură, lasă de azi pe mâine remedierea lipsurilor semnificate de profesor la proiectul său și ia tă

in preajma predării proiectului ei trebuie să lucreze în sălțuri, să piardă nopțile sau să lipsească de la celelalte cursuri. În plus, proiectul este elaborat acasă, fără supravegherea profesorului și există deci pericolul ca planșele să fie lucrate „în colaborare”. Folosind exclusiv această formă de control a lucrărilor profesorul se trezește adesea cu proiecte slab redactate sau chiar cu greșeli grosolane.

S-a hotărât atunci să se renunțe la acest sistem și să se generalizeze un alt procedeu de controlare a proiectelor, care îmbină primul sistem cu îndrumarea directă la planșetă.

Cum se aplică concret acest sistem?

În prima oră, în ședința din atelierul de proiecte sau din cabinetul de desen se execută schița în clasă: apoi profesorul ridică toate schițele, adună elevii în jurul lui și începe discutarea de principiu a acestor schițe, indicînd în mare greșelile și ce obiective trebuiau urmăriți. După aceasta elevii se întorc la planșetă și încep să-și corecteze schițele. Profesorul trece cîte 10-15 minute pe la fiecare elev, relevînd unele greșeli și indicînd remedierea lor. Apoi, pînă la sfîrșitul ședinței de 5-6 ore, mai revine la planșetă respectivului elev o dată sau chiar de două-trei ori dacă se simte nevoia. Observațiile se fac în așa fel încît elevul să sezeze greșelile și să-și dea seama care soluție este mai bună. Pentru aceasta profesorul trebuie să folosească larg bibliografia, cataloagele de detalii și proiectele tip existente, pe care să le indice elevilor chiar la specificarea temei.

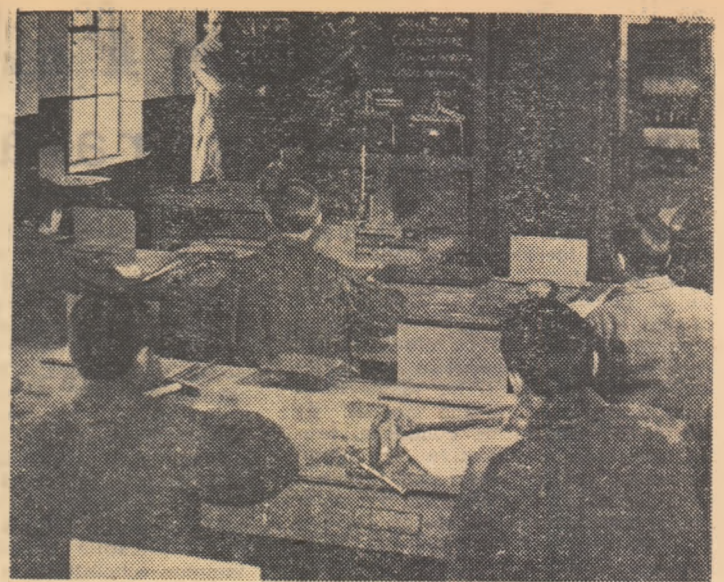
Acest sistem de corectare a proiectelor are evidente avantaje. El dă posibilitatea ca fiecare elev să se preocupe în adîncime de schița lui și stimulează executarea unor proiecte valoroase, căci îndrumarea permanentă a profesorului indică drumul pentru găsirea unei soluții corecte proprii. De aseme-

nea, elevul este mult mai ordonat, folosește la maximum orele de atelier. Se elimină lucrul în orele libere sau în timpul nopții, precum și absențarea de la alte discipline. Procedeu asigură executarea proiectelor sub supravegherea directă a profesorului, fără a mai exista pericolul executării planșelor de persoane din afară. Astfel elevul devine mai studios, cercetează singur lucrările de specialitate, nu așteaptă să primească soluții de-a gata de la profesor. El termină fiecare proiect cu convingerea că acesta îi aparține lui și numai lui, că profesorul l-a ajutat doar cu cîteva îndrumări. Această îi dă încredere în forțele proprii și o deosebită satisfacție.

În orice caz trebuie să se înfățișeze „sistemul” folosit încă, din păcate, în unele cazuri: profesorul pune mina și lucrează el la planșetă, iar elevul se uită. Metoda este dăunătoare alt școlii și profesorului, cit și elevului. Nivelul clasei apare într-o lumină falsă, se prezintă proiecte care nu le aparțin elevilor, iar aceștia se amăgesc crezînd că au realizat ceva, deși în realitate ei nu stăpinesc aproape de loc tehnica proiectării.

Procedeu de controlare a lucrărilor generalizat în școala noastră prevede, ca un moment important, discutarea proiectelor în clasă de față cu toți elevii, după ce ele au fost corectate și notate. Astfel, profesorii văd maniera de lucru de la celelalte ateliere și își pot corecta, datorită observațiilor făcute de ceilalți, unele lipsuri în munca de îndrumare. Discutarea în colectiv a felului cum sînt corectate proiectele stimulează totodată nivelul lucrărilor de atelier, căci fiecare profesor dorește să aibă rezultate cît mai valoroase, ca proiectele elevilor săi să fie cit mai bune.

Arh. J. FAINARU
Școala tehnică de arhitectură din București

O lecție de instruire practică în atelierul școlii „Grigore Preoteasa” din Capitală. Ucenicii anului I, viitorii lăcăuși mecanici montatori, ascultă cu interes explicațiile maistrului privind îndreptarea metalelor

Știri

EXPERIENȚE ȘTIINȚIFICE EFECTUATE CU SPRIJINUL ELEVILOR

La Centrul școlar agricol din Pomirla, raionul Dorohoi, profesorii organizează cu sprijinul elevilor, în cadrul gospodăriei didactice, numeroase experiențe științifice. De pildă, s-a experimentat însămînșarea semințelor de diverse specii de pomi cu și fără stratificare.

Experiențele științifice sădesc la elevi dragostea și interesul pentru muncă și meseria aleasă. Le dezvoltă dorința de a cunoaște și spiritul inovator.

DIAFILMUL — AUXILIAR ÎN PREDAREA LITERATURII

La Școala profesională de petrol-chimie din Tirgoviște se utilizează cu mult succes diafilmul ca material didactic ilustrativ în predarea literaturii române.

Multiple diafilme — ca de exemplu „Milrea Cocor”, „Nepoții Gornistu'ui”, „Harap Alb” etc. — au fost urmărite cu deosebită atenție și plăcere de ucenici. Adesea

ucenicii anului I cer profesorului de limba română să le prezinte din nou unele diafilme, în timpul lor liber.

VIZITE ÎN INTREPRINDERI

Profesorii Școlii profesionale U.C.E.C.O.M. din Craiova organizează periodic cu ucenicii vizite în întreprinderile din localitate. Recent, vizitînd fabrica textilă „Independența”, ucenicii din anul I au putut urmări întregul proces tehnologic din fabrică.

Deosebit de interesantă a fost și vizita la fabrica de confecții „I. C. Frimu” unde ucenicii au văzut cum se transformă stoffele și pinzeturile în bunuri de larg consum — haine de toate tipurile. Li s-a explicat la fața locului modul de croire după șabloane multiplicate, procedeu care asigură folosirea rațională a materiei prime și prin care fabrica obține însemnate economii.

După fiecare vizită făcută în întreprinderi ucenicii Școlii profesionale U.C.E.C.O.M. din Craiova întocmesc referate care se dezbate în colectivele claselor.

Verigi importante ale instructajului practic

Structura lecțiilor practice de atelier în care instruirea practică se desfășoară pe complexe de operații este determinată de împărțirea lucrărilor pe ansamble, subansamble, piese și operații. Scopul urmărit fiind însușirea de către ucenici în mod logic, științific a celor mai înaltă de muncă, întreaga activitate a maistrului-instructor trebuie subordonată acestui scop. Aceasta înseamnă, în primul rînd, că lecția de instructaj practic trebuie să cuprindă principalele metode și procedee care pot fi folosite în executarea operațiilor și să prezinte avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre acestea, precum și condițiile în care pot fi utilizate cu maximum de eficacitate.

Instructajul introductiv și demonstrația maistrului-instructor — adică acele părți ale lecției practice în care maistrul-instructor verifică și completează cunoștințele tehnice ale ucenicilor în legătură cu operațiile care urmează a fi efectuate și execută el însuși aceste operații — au în această privință un rol important. Dacă este vorba de o lecție de inițiere, instructajul introductiv și demonstrația reprezintă elementele de pornire pentru formarea unei noi priceperi; dacă este vorba de o

lecție pentru desfășurarea unor lucrări complexe, el reprezintă o etapă importantă în fixarea unor deprinderi. Desigur, instructajul introductiv nu trebuie să repete lecția de tehnologie meseriei sau să se substituie acesteia ci, bazîndu-se pe ea, să amplifice cunoștințele elevilor în lumina condițiilor concrete în care vor efectua fiecare operație de lucru.

Care trebuie să fie structura instructajului introductiv? Socolim că acesta trebuie să cuprindă următoarele verigi de bază:

În primul rînd, explicarea rolului funcțional al piesei care urmează a fi executată, rostul ei în ansamblul din care va face parte. Această explicare va avea loc o dată cu prezentarea piesei-model, a desenului sau a schiței respective. Ea trebuie să dezvolte interesul ucenicului pentru lucru, dorința lui de a-l executa în bune condiții.

Urmează apoi prezentarea materialului cu care se lucrează. Maistrul-instructor vorbește de toate condițiile tehnice și tehnologice pe care trebuie să le îndeplinească materialul pentru obținerea unei piese de calitate superioară. Materialul ales se va compara cu altele care pot fi folosite la confecționarea piesei și vor fi expuse considerentele economice, teh-

nice și estetice care au determinat alegerea.

În al treilea rînd vor fi prezentate utilajele, sculele și dispozitivele necesare execuției, dîndu-se explicații asupra construcției și mai ales asupra funcționării și folosirii lor, punîndu-se accentul pe consecințele unei minuii greșite.

După explicarea utilajului vor fi înfățișate metodele și procedeele de lucru care pot fi folosite, subliniindu-se cele care vor fi folosite în lucrarea respectivă și cauzele pentru care au fost preferate. Instructajul introductiv se încheie cu regulile de securitate și protecție a muncii care trebuie avute în vedere în efectuarea operației predate.

Instructajul introductiv astfel organizat dă posibilitate grupei de ucenici să sistematizeze în caietele de atelier problemele esențiale ale lucrării care va fi executată, în succesiunea logică a acestora. Notițele rezumative ale ucenicilor din caietele lor de atelier trebuie să poarte de la enumerarea operațiilor, să ajungă la procesul tehnologic de execuție și apoi la fișa tehnologică.

O asemenea succesiune a problemelor în cadrul instructajului introductiv poate duce nu numai la o bună și corectă executare a lucrării, dar și la dezvoltarea aptitudinilor viitorului muncitor, formîndu-i acestuia obișnuința de a privi lucrul în mod sistematic.

Sistem de părere că schițarea

sculelor de atelier (pile, burghie, ferăstraie) trebuie folosită în cadrul instructajului introductiv pe măsura însușirii de către ucenici a cunoștințelor de desen tehnic. Ucenicii din anul I, care se află acum în prima fază de inițiere în meserie și nu cunosc desenul tehnic, fac în caietele de atelier niște figuri care reprezintă doar copii necorespunzătoare ale desenelor de pe tablă sau ale celor din manuale, dar nicidecum adevărate schițe tehnice. Este mai bine ca ucenicii din anul I să reprezinte în caiete doar conturul pieselor simple pe care urmează să le execute. Aceste schițe de contur pot fi efectuate în cele mai bune condiții după piesele respective, lucru care îl va ajuta pe ucenic să-și perfecționeze simțul proporțiilor.

Corectarea zilnică a schițelor și a proceselor tehnologice elaborate de ucenici în cadrul instructajului introductiv este una din obligațiile principale ale maistrului. A-l lăsa pe ucenici cu reprezentări și notări greșite înseamnă a aluneca pe panta vechilor metode meșteșugărești de calificare, în care totul era lăsat pe seama unor deprinderi practice empirice.

În explicarea metodei de lucru care va fi folosită și în demonstrația acesteia, care ocupă un loc central în cadrul instructajului introductiv, maistrul-instructor trebuie să sublinieze importanța normării tehnice pentru creșterea productivității

muncii. Totuși, unii maistri-instructori, chiar și dintre cei care sînt recrutați din întreprinderi, unde au lucrat numai pe bază de norme, „trec cu vederea” faptul că ucenicul trebuie deprins cu norma încă din primul an al primului an școlar. Stabilirea normelor pentru ucenici și aprecierea acestora sînt, bineînțeles, în funcție de nivelul general de pregătire a grupei și de dotarea cu utilaj a atelierului-școală. O dată fixată, însă, norma trebuie să fie cu perseverență urmărită și generalizată la coeficientul de raportare a acesteia la norma de producție trebuie redus treptat, pe măsură ce ucenicii se deprind cu executarea operațiilor de lucru.

Cînd un tehnician intră în atelierul unei școli profesionale el dorește să vadă înaltă calitatea pieselor executate de ucenici și se interesează de timpul de lucru de care a fost nevoie pentru executarea piesei respective. Pe baza aceasta, în special, apreciază el nivelul grupei și activitatea didactică depusă de maistrul-instructor. Rezultatele muncii din atelier concretizate în diferitele piese executate de ucenici sînt însă rodul unei activități îndelungate, ale cărei pietre de temelie sînt instructajul introductiv și demonstrația maistrului-instructor.

ALEXANDRU CHIRICA
inspector în Ministerul Industriei Grele

Pentru intensificarea muncii organizațiilor U. T. M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii

(Urmare din pag. 1)

s-au deschis larg porțile școlilor pentru fiii oamenilor muncii, care se bucură de condiții pe care nici nu putea să le viseze tineretul în anii întunecați ai regimului burghez-moșieresc. Învățământul a făcut pași uriași în anii regimului democrat-popular. Din anul școlar 1955/56 învățământul elementar de 7 ani a devenit general și obligatoriu la orașe, în centre muncitorești și raionale, el continuând să fie generalizat pe măsura condițiilor create și la sate.

O dezvoltare mare cunoaște învățământul mediu de cultură generală, tehnic și profesional. Numărul elevilor care învață în clasele VIII—XI s-a ridicat de la 29.000 cifri erau în 1938—39 la peste 131.000 în anul școlar 1959—60. Numărul elevilor înscriși în școlile profesionale, de meserii și tehnice a ajuns în anul școlar 1958—59 la peste 120.000.

Grija nemărginită a partidului și guvernului nostru față de tinăra generație și-a găsit o nouă expresie în Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 11 martie 1959 cu privire la îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și

Sprrijinirea școlii în ridicarea nivelului la învățatură al elevilor — sarcină principală a organizațiilor U. T. M. din școli

Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că îmbunătățirea conținutului procesului instructiv-educativ, creșterea exigenței cadrelor didactice, precum și îmbunătățirea muncii organizațiilor U.T.M. din școli pentru dezvoltarea la elevi a unei atitudini conștiente față de învățatură au dus la obținerea unor rezultate bune.

An de an, crește numărul elevilor frunțași la învățatură, care își însușesc temeinic cunoștințele predate în școală: a sporit interesul pentru însușirea fizicii, științelor naturii și matematicii, iar elevii din școlile profesionale, tehnice și tehnice de mașini acordă o atenție crescândă problemelor legate de însușirea cunoștințelor ce se predau la tehnologia meseriei, rezistența materialelor și organizarea muncii.

Organizațiile U.T.M. din școli sub conducerea organizațiilor de partid ajută școala în dezvoltarea dragostei elevilor față de învățatură și întărirea disciplinei. Organizațiile U.T.M. se preocupă de extinderea unor forme și metode specifice organizației noastre care ajută școala în obținerea unor rezultate tot mai bune la învățatură. Cea mai mare parte a elevilor patriei noastre au o atitudine nouă, înaintată față de învățatură. Educația de școală, de organizația U.T.M. sub conducerea organizațiilor de partid, ei dovedesc o înțelegere profundă a responsabilității lor de a învăța, de a se pregăti pentru activitatea viitoare. Aceasta este expresia recunoștinței adinca a tineretului școlar față de poporul muncitor și față de partid pentru grija părintească ce i-o poartă.

Totodată Plenara a subliniat că organizațiile U.T.M. trebuie să sprijine mai mult școala pentru ridicarea nivelului general de învățatură al elevilor. De felul în care elevul își însușește cunoștințele predate în școală, de felul în care el învață, depinde activitatea sa de muncă în uzină, pe șantier, pe ogoare, în laboratoare. Însușirea temeinică a materiilor predate în școală constituie temelie specializării ulterioare. De aceea munca de învățatură trebuie să stea în centrul tuturor formelor de activitate ale organizației U.T.M. din școală.

Plenara a indicat organizațiilor U.T.M. să desfășoare o luptă hotărâtă împotriva răminierilor în urmă la învățatură, împotriva mediocrității, a notelor la limită. Mai sînt unii elevi care an de an se strecoară dintr-o clasă în alta obținînd la majoritatea materiilor medii de 5 și 6, care se mulțumesc numai cu un minimum de cunoștințe necesar trecerii clasei. Este evident că acești elevi termină școala fără o bază solidă de cunoștințe, fără să-și însușească temeinic disciplinele școlare. Trebuie să li se pună acestor

Sprrijinirea școlii în legarea învățământului cu producția — sarcină importantă a organizațiilor U. T. M.

O măsură de mare importanță luată de partid și guvern pentru apropierea școlii de producție o constituie deschiderea largă a porților școlilor de cultură generală tinerilor care muncesc în producție.

Experiența a arătat că din acei tineri care au muncit în producție și au terminat concomitent cu succes școala medie se formează cei mai destoinici ingineri, tehnicieni, specialiști cu larg orizont politic, ideologic, bine pregătiți pentru viață, pentru participarea activă și rodnică la opera de construire a socialismului. Arătînd fiecărui tinăr muncitor largile posibilități create de partid și guvern pentru continuarea perfecționării, pentru dezvoltarea cunoștințelor și pregătirii sale, organele și organizațiile U.T.M. să developeze și mai mult în rîndurile tineretului muncitor dorința de a urma cursurile școlilor serale și fără frecvență. Organele și organizațiile U.T.M. din întreprinderi au datorită de a acorda cea mai mare atenție tinerilor muncitori care învață, organizînd cu ei grupe speciale de studiu, ajutîndu-i permanent în pregătirea lor și sprijinînd conducerea întreprinderilor pentru a crea tuturor tinerilor care urmează aceste forme de învățămînt toate condițiile necesare terminării cu succes a școlii. Frecvențarea cu regularitate a cursurilor și însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală trebuie să fie considerată de către utemiștii care urmează aceste cursuri ca o importanță sarcină de organizație,

superior, care deschide noi posibilități tinerilor din fabrici, uzine, șantiere, de pe ogoare, să poată învața fără să întrerupă munca în producție, să-și însușească o mai înaltă calificare și cultură generală devenind astfel cadre de nădejde pe frontul construcției noastre socialiste. În prezent aproape 100.000 de tineri muncesc în producție și totodată învață în școlile medii serale.

Aceasta arată schimbarea continuă a înfățișării generale a școlii noastre, ilustrează convingător succesele înregistrate pe linia înfăptuirii politicii partidului de apropiere a școlii de viață, de nevoile industriei și agriculturii.

Paralel cu crearea unei baze materiale necesare învățământului, partidul și guvernul manifestă o permanentă grijă pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt asigurînd ca acesta să corespundă tot mai bine cerințelor actuale ale construcției socialiste pentru a da elevilor o înaltă pregătire științifică și de cultură generală, pentru a fi strîns legat de viață, de producție. În acest scop au fost elaborate o serie de hotărîri de partid și de stat care au fixat în mod clar cadrul activității politico-educative și didactice în școală.

elevi întrebarea: ce veți face în viață? În învățămîntul superior, în producție, în toate ramurile de activitate se cere o pregătire temeinică, o înaltă calificare. Or, printr-o atitudine superficială față de învățatură nu se poate obține o pregătire temeinică, la nivelul cerințelor actuale ale construcției socialiste. Tocmai de aceea organizațiile U.T.M. din școli sînt chemate să developeze și mai mult în rîndul elevilor dorința și pasiunea pentru studiu, simțul răspunderii față de propria lor pregătire, conștiința că învățatură nu este o chestiune la liberă apreciere, ci o datorie importantă față de poporul nostru muncitor, față de patria noastră.

Plenara a arătat că paralel cu ridicarea exigenței față de elevii care nu învață cu seriozitate, care-și permit să vină nepregătiți la școală, să nu-și facă temele, să sufle sau să lipsească de la școală, organizațiile U.T.M. trebuie să se ocupe și de zi de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățatură.

Organizațiile U.T.M. trebuie să folosească cu mult mai multă eficiență adunările generale U.T.M. ca un mijloc de dezbateră a problemelor legate de munca de învățatură, iar utemiștii să răspundă în fața organizației cum își îndeplinesc această sarcină prevăzută în Statutul Uniunii Tineretului Muncitor. Ele trebuie să folosească formele care s-au dovedit eficiente în ajutorarea elevilor la învățatură — grupele de ajutorare, ajutorul individual, organizarea unor adunări metodice, a unor schimburi de experiență, mobilizarea elevilor la meditații și consultații, la cercurile pe materii — să developeze spiritul de întrecere pentru cele mai bune rezultate la învățatură și disciplină.

Plenara C.C. al U.T.M. a subliniat în mod deosebit necesitatea ca organizațiile U.T.M. să developeze în rîndul elevilor interesul pentru studiul limbii și literaturii romine, care are o mare importanță în pregătirea generală a elevilor. Dezvoltarea lecturii literare contribuie și la formarea deprinderii elevului de a citi în general, de a studia cu perseverență și restul disciplinelor școlare.

Plenara a arătat că învățatură este sarcina principală a elevilor; de aceea întreaga muncă politică educativă a organizațiilor U.T.M. din școli trebuie să fie subordonată acestei sarcini.

Este știut că manualele școlare au un rol însemnat în pregătirea elevilor. Subliniind realizările care s-au obținut în acest domeniu, participanții la Plenară au criticat totodată Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru tărgănarea și întîrzierea apariției unor manuale.

În tabloul general al învățămîntului din patria noastră școala profesională ocupă azi un loc foarte important atît prin numărul tinerilor care o frecvențează, cît și prin rolul ei în formarea tinerii generații de muncitori. Partidul și guvernul acordă o grijă deosebită activității școlilor profesionale. Încredințîndu-le sarcina de a forma tineri muncitori temeinic pregătiți, înarmați cu tehnica înaintată, cu un orizont politic și cultural corespunzător profilului clasei noastre muncitoare, clasa conducătoare în statul nostru democrat-popular.

Școlile profesionale au fost dotate cu localuri, steiere și utilaj corespunzător, au fost legate strîns de unele întreprinderi industriale ale căror cadre de specialiști participă direct la calificarea elevilor.

Cu toate acestea Plenara a scos în evidență că, în unele școli profesionale, persistă o serie de lipsuri care au consecințe asupra pregătirii elevilor, asupra educației lor. Astfel, nici pînă în prezent nu au fost asigurate la toate disciplinele manualele școlare necesare. Sînt de asemenea defecțiuni în organizarea practicii ucenicilor, cu toate că se știe că aceasta are un rol hotărît în calificarea lor în însușirea temeinică a meseriei. Nu peste tot sînt puși ucenicii, în timpul pregătirii practice, să lucreze direct la mașină, sub supravegherea muncitorului, iar uneori timpul afectat pregătirii practice a acestora se irstește în treburi mărunte care nu au o legătură directă cu însu-

șirea meseriei. Unele școli și organizații U.T.M. din aceste școli nu acordă un ajutor permanent ucenicilor în timpul efectuării practicii în uzină, pe ogor. Sînt de asemenea unele școli profesionale ce subapreciază importanța învățămîntului de cultură generală, a pregătirii culturale a ucenicilor.

În unele școli funcția de educator este ocupată de oameni necorespunzători, care nu au nici pregătire de specialitate. Acoastă situație cu toate că este cunoscută, nu a fost încă peste tot soluționată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și de celelalte ministere de resort. Nici organizațiile U.T.M. din unele întreprinderi nu se ocupă suficient de educația politico-ideologică a ucenicilor, de munca în producție a acestora. Ele trebuie să-i invite pe elevii școlilor profesionale la adunările generale, la acțiunile lor politico-educative, să se preocupe de felul cum își petrec aceștia timpul liber, să-i ajute să și-l petreacă în chip folositor și instructiv. Este necesară de asemenea o mai mare preocupare atît din partea școlii cît și a organizațiilor U.T.M. din școlile profesionale și din fabricile pe lingă care funcționează aceste școli, pentru condițiile de viață ale ucenicilor, pentru folosirea judicioasă a tuturor posibilităților create de statul nostru, pentru respectarea tuturor prevederilor legale cu privire la retribuirea ucenicilor pe timpul practicii în uzină.

Subliniind că școala trebuie să crească viitoarele cadre care vor îmbrățișa miina calea producției și a înaltei specializării, Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că cele spuse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cea de-a doua Conferință pe țară a U.A.S.R. cu privire la sarcinile învățămîntului superior care „trebuie să asigure o legătură strînsă a procesului de învățămînt cu cerințele industriei, ale agriculturii și culturii noastre socialiste în plină dezvoltare”, sînt pe deplin valabile și pentru învățămîntul de cultură generală.

Partidul și Guvernul au luat măsuri însemnate pentru a întări legăturile școlii cu viața, cu practica. S-a lărgit baza materială necesară școlii pentru a da elevilor și o pregătire practică. Au fost create ateliere școlare și laboratoare, multe întreprinderi care patronează școlile au contribuit la înzestrarea acestora cu mașinile și uneltele necesare practicii elevilor. A fost introdusă pregătirea practică diferențiată a elevilor din școlile de la orașe și de la sate. În unele școli s-a introdus în mod experimental un sistem de calificare a elevilor în diferite meserii în uzine, cu ajutorul muncitorilor, tehnicienilor, maștrilor.

În ultimii ani, organizațiile U.T.M. contribuie mai mult la întărirea legăturii școlii cu practica, cultivînd la elevi dragostea pentru munca fizică, dorința de a munci în producție. O întindere mare a luat-o organizarea cercurilor pe materii și a cercurilor tehnice. În acest sens este pozitivă experiența obținută la Școala medie nr. 1 din Buzău, unde s-au organizat un cerc de matematică, unul de științele naturii și un cerc tehnic, care are mai multe secții. În cadrul acestui cerc elevii au construit un aparat de radio-emisie, un trenuleț electric și altele. S-a mai organizat cunoașterea și întreținerea utilajului agricol, o parte din elevii acestei școli învățînd să conducă și să întrețină tractorul. Astfel, în cadrul practicii de vară, o parte din elevi au lucrat pe tractoarele G.A.S.-Mărăcineni.

Un rol important în deprinderea elevului cu munca fizică îl au brigăzile utemiste de muncă patriotică la activitatea cărora participă mase largi de elevi. S-a generalizat în toată țara experiența pozitivă a Comitetului regional U.T.M. Constanța privind antrenarea elevilor în sprijinirea lucrărilor agricole și silvice prin organizarea de tabere pe lingă G.A.S., G.A.C. și ocoalele silvice, la care în perioada vacanței de vară din acest an au participat peste 26.000 elevi.

Desigur, ceea ce s-a făcut pînă în prezent în înfăptuirea indicațiilor partidului cu privire la legarea școlii de practică este numai un început. Aceasta rămîne încă o sarcină careia atît cadrele didactice, cît și organizațiile U.T.M. trebuie să-i acorde o atenție mult mai mare. Plenara C.C. al U.T.M. a subliniat că mai este încă mult de muncă în viitor pentru lichidarea formalismului în legarea învățămîntului de practică, că în unele școli în mod greșit se consideră rezolvată sarcina legării învățămîntului de practică dacă elevii învață să facă o balama sau un fîraș. Legăturile existente între școală și uzină sînt încă în multe cazuri formale; de multe ori aceste legături se mărginesc doar la simple vizite. Organelor și organizațiilor U.T.M. le revine sarcina de a ajuta școala în organizarea studierii profunde a experienței pozitive obținute în privința dezvoltării deprinderilor practice la elevi, a tuturor formelor și metodelor folosite în acest scop. Numai în urmă unui astfel de studiu se vor putea trage toate concluziile practice pentru o legare și mai strînsă a școlii de cultură generală cu viața, cu practica construcției socialiste.

De asemenea o sarcină de seamă a organizațiilor U.T.M. este aceea de a contribui la dezvoltarea în rîndul elevilor a prețurii și respectului față de munca fizică, a dorinței de a face parte din rîndurile clasei muncitoare, ale acolora care produc direct bunuri materiale. A fi membru al marii familii a muncitorimii noastre este o cinste deosebită cu care trebuie să se mîndrească orice tinăr. Atitudinea de dispreț față de munca fizică și față de cei ce muncesc, cultivată de clasele exploatare în trecut, reflectă modul de gîndire al unor clase parazitare și în condițiile noastre reprezintă o prejudecată dăunătoare care trebuie combătută cu toată hotărîrea.

Astăzi, toți cei care trec prin școală se pregătesc

(Continuare în pag. 6)

Pentru intensificarea muncii organizațiilor U. T. M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii

(Urmare din pag. 5)

pentru muncă. Acest lucru trebuie să-l știe fiecare elev. Fără a munci nimeni nu mai poate trăi în societatea noastră. Diploma școlară nu mai este ca în trecut, pentru fiii de bani gata, un simplu titlu. Indiferent de profesie își va alege, fiecare trebuie să muncească. În țara noastră munca a devenit o chestiune de cinste și onoare.

Este știut că elevii școlilor noastre sînt, în imensa lor majoritate, fii ai oamenilor muncii, manuale sau intelectuale. Prin însăși originea lor, elevii sînt legați de muncă. De aceea este cu atât mai rușinos că se mai găsește cîte un elev care, atunci cînd merge în vacanță în satul său sau în familia sa, se poartă ca un domnișor, ferindu-se ca de foc să nu facă cumva vre-o bătătură la „mînuțele” sale. Asemenea elevi trebuie puși în discuția colegilor lor, a clasei; acestor elevi trebuie să li se spună: „uite, abia ați plecat din sat sau din familiile voastre de muncitori și ați început să priviți de sus munca, să uitați că părinții voștri, clasa muncitoare, prin muncă vă întrețin în școală, vă creează condiții optime pentru a vă cultiva, pentru a dobîndi o înaltă calificare”.

Sînt însă, din păcate, și unii părinți care nu-și educă copiii în spiritul dragostei pentru munca productivă, impun copiilor alegerea profesiei pe care o doresc ei, fără a ține seama de înclinațiile reale ale copiilor. Sînt și cadre didactice cu mentalități învechite care cred că munca în uzină nu este de „demonstrare” unui absolvent al școlii medii, că rolul școlii este numai de a asigura cadre pentru învățămîntul superior.

Tineretului patriei noastre îi sînt create toate con-

dițiile pentru a-și alege acele meserii pe care le îndrăgește cel mai mult și care îi dau posibilitatea să fie cît mai folositor construcției socialiste. Organizațiile U.T.M. să ajute mai mult școala și familia în îndrumarea tinerilor spre munca productivă, spre școli profesionale, de meserii, agricole, școli medii, tehnice, institut de învățămînt superior. În întreaga lor activitate politică, în adunările generale, în învățămîntul politic U.T.M., în diferitele acțiuni pe care le întreprind, organizațiile U.T.M. să ajute la înfăptuirea programului școlar de practică, să ajute la crearea de cît mai multe cercuri tehnice și pe materii legate de specificul economic al raionului și orașului respectiv, să organizeze întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntași și inovatori care să le vorbească despre frumusețea diferitelor meserii, despre viața și munca din fabrică, să organizeze mai multe acțiuni comune cu organizațiile U.T.M. din întreprinderi.

Un rol deosebit în formarea unor deprinderi practice la elevi, în dezvoltarea prețurii muncii fizice și a bunului obșteșc îl are introducerea și extinderea în școli de către organizațiile U.T.M. a autodeservirii în clasă, în școală, în internate. Îngrijirea bunurilor pe care le au la dispoziție, înfrumusețarea clasei, a școlii, a locului unde își petrec mare parte a timpului lor să devină o chestiune de onoare cu care să se mîndrească fiecare elev.

Organizațiile U.T.M. să antreneze mai larg elevii în activitatea brigăzilor utemiste de muncă patriotică, care sînt chemate să-și aducă o contribuție și mai mare la îngrijirea parcurilor, grădinilor și spațiilor verzi, la construcția de școli, locuințe, la înfrumusețarea orașelor și satelor patriei noastre.

Îmbunătățirea muncii politico-ideologice în rîndul elevilor — sarcină de bază a organizațiilor U. T. M. din școli

Școala noastră nouă formează pe băncile sale un tineret care posedă nu numai o temeinică pregătire profesională, ci și o pregătire politico-ideologică, un tineret devotat fără margini partidului, poporului, patriei noastre.

Măsurile care au fost luate în ultimul timp pe baza hotărîrilor partidului și guvernului nostru au determinat creșterea rolului educativ al școlii. Introducerea în programa de învățămînt a studiului economiei politice și al socialismului științific a făcut să se îmbunătățească pregătirea ideologică a elevilor, aceștia fiind ajutați să-și însușească o seamă de noțiuni de bază ale marxism-leninismului. Elevii sînt educați în școală în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, sînt ajutați să cunoască trecutul revoluționar de luptă al poporului nostru, mărețele realizări obținute sub conducerea partidului în opera de construire a socialismului. Organizarea învățămîntului politic-ideologic pentru cadrele didactice a dus la ridicarea nivelului politic al lecțiilor, creînd condiții pentru ca învățătorii și profesorii să-și îndeplinească mai bine rolul lor educativ în școală.

O mare realizare a puterii populare este fîurirea unității frățești între oamenii muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale, pe baza rezolvării marxist-leniniste de către partidul nostru a problemei naționale. În condițiile orînduirii democrat-populare — spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cea de-a II-a Conferință Națională a U.A.S.R. — școala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naționalitățile, de înlăturare a tendințelor de izolare națională și a rămășitelor învrăjbirii naționale, pe care au cultivat-o clasele exploatoare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist, în spiritul unității unite, umăr la umăr pentru scopul comun — construirea socialismului.

Unul din mijloacele pe care viața le-a dovedit eficace în combaterea izolării naționale și în cimentarea frăției între tinerii de diferite naționalități sînt școlile cu secții cu limba de predare romînă, maghiară, germană. Între elevii acestor școli, care învață și muncesc împreună, participă în comun la manifestările culturale-artistice și sportive, se dezvoltă o puternică prietenie și frăție. Elevii acestor școli fac parte din aceeași organizație U.T.M. și de pionieri în cadrul căreia discută și rezolvă alți probleme care privesc pe elevii fiecărei secții în parte, cit și probleme legate de toată școala. Ei participă în comun la acțiuni patriotice de folos obșteșc, fac împreună excursii pentru cunoașterea patriei noastre.

Plenara a arătat că a crescut preocuparea organelor și organizațiilor U.T.M. din școli pentru educarea politică și ideologică a elevilor. Ele au adus o contribuție importantă la dezvoltarea dragostei elevilor față de patrie, față de poporul muncitor, a mîndriei pentru cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, a atașamentului față de Partidul Muncitoresc Romîn, cîrmuitorul înțelept al poporului nostru pe drumul înfăptuirii unei vieți ferice în patria noastră.

Alături de cadrele didactice, organizațiile U.T.M. contribuie la popularizarea în rîndul elevilor a marilor realizări obținute de Uniunea Sovietică pe drumul construirii comunismului, a succeselor frăților de democrație populară în construirea socialismului, în dezvoltarea sentimentelor de prietenie și solidaritate cu țările marelui lagăr socialist, cu toate popoarele care luptă pentru eliberarea lor socială și națională, pentru pace în întreaga lume.

Pentru îmbunătățirea educației ideologice a elevilor în anul 1957 s-a introdus învățămîntul politic U.T.M. în școli.

Organizațiile U.T.M., în colaborare cu cadrele didac-

țice, se ocupă mai intens de îmbunătățirea formelor și conținutului activității culturale-artistice și sportive în care se încadrează un număr tot mai mare de elevi, contribuînd în felul acesta la cunoașterea de către elevi a tezaurului artei și culturii.

Cu toate că s-a obținut o îmbunătățire a muncii politico-educative desfășurată în rîndul tineretului școlar mai sînt unii elevi care nu înțeleg importanța largirii orizontului lor politic și ideologic, care participă numai sporadic la acțiunile întreprinse de organizațiile U.T.M. cu masa elevilor. Aceasta este uneori consecința formalismului care se manifestă în munca unor organizații U.T.M., a caracterului neatractiv al activității lor. Munca de propagandă politico-ideologică pe care o desfășoară organizațiile U.T.M. din școli are adeseori un conținut necorespunzător virstei și preocupărilor elevilor. Există încă lipsuri în conținutul adunărilor generale U.T.M.; în unele organizații U.T.M. din școli adunările generale au un caracter formal, nu se dezbate cu regularitate documentele și hotărîrile de partid, probleme politice și ideologice. Încă nu a intrat în obișnuința tuturor organizațiilor U.T.M. de a organiza în cadrul fiecărei adunări generale informarea politică.

Marea majoritate a elevilor din țara noastră au o pregătire culturală incomparabil mai bogată și mai temeinică decît în trecut. Ei manifestă un interes crescînd pentru dobîndirea de cunoștințe științifice și tehnice.

Mai sînt însă unii elevi care au un nivel încă redus de cunoștințe științifice și din această pricină sînt uneori influențați de diferite concepții mistice, obscurantiste.

Însușirea de către elevi în mod temeinic a tuturor cunoștințelor ce se predau în școală, desfășurarea de către organizațiile U.T.M. a unei intense muncii politico-educative duc la creșterea și consolidarea cunoștințelor științifice ale elevilor, la debarasarea lor de diferite concepții mistice, obscurantiste, li ajută să-și formeze o concepție materialistă despre natură și societate.

În Plenară s-a subliniat de asemenea rolul pe care-l au cadrele didactice în educarea științifică, materialistă a elevilor. Totodată au fost scoase în evidență unele lipsuri ale cadrelor didactice în munca educativă din școală. Tematica și conținutul orolr educative au uneori deficiențe mari, ele neridicînd probleme esențiale ale formării caracterului, ale educației cetățenești a elevilor.

Față de lipsurile existente încă în pregătirea politico-ideologică a elevilor este necesar ca în permanență în centrul întregii munci a organelor și organizațiilor U.T.M. din școli să stea intensificarea educației politico-ideologice a elevilor, în raport cu virsta acestora, munca de propagandă a învățătorilor marxist-leniniste, dezvoltarea dragostei față de patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn, popularizarea marilor realizări ale regimului nostru democrat-popular, dezvoltarea hotărîrii de a lupta pentru aplicarea în viață a politicii partidului, pentru construirea socialismului în patria noastră.

Lenin a arătat că poți fi numit comunist numai atunci cînd îți îmbogățești mințea cu cunoașterea tuturor faptelor fără de care nu poți fi în zilele noastre un om cult. Marxim-leninismul este o călăuză sigură, el îți dă posibilitate să atingi fără greșală ținta propusă. Așa cum într-o excursie, cînd treci prin păduri, prin peșteri, peste riuri, îți trebuie o călăuză bună, tot astfel îți trebuie în viață, în toate domeniile de activitate, călăuză ideologică a marxim-leninismului.

Este știut că nu mergem în munca și lupta noastră pe un drum neled, pe o șosea asfaltată. Nu trebuie uitat nici o clipă că în țara noastră mai sînt foști moșieri, fabricanți, legionari și alte elemente care

visează la privilegiile pierdute, care nu văd cu ochi bună viața nouă ce și-o făurește poporul nostru. Organizațiile U.T.M. trebuie să-și dezvolte vigilența și spiritul de combativitate față de orice manifestare a dușmanului de clasă făcînd cu neputință pătrunderea influenței acestuia în rîndul unor elevi.

Organizațiile U.T.M. din școli trebuie să considere drept una din cele mai de seamă sarcini ale lor educarea elevilor în spiritul dragostei fierbinții pentru scumpa noastră patrie în care se construiește socialismul, să le dezvolte neconținut dorința de a-și dărui toată energia lor creatoare pentru înflorirea ei, hotărîrea de a apăra cu abnegație mărețele cuceriri revoluționare ale poporului nostru.

Organizațiile U.T.M. trebuie să facă mai mult cunoscută elevilor viața grea, de mizerie în care au trăit poporul, tineretul nostru în anii regimului burghezo-moșieresc și, totodată, să popularizeze mai larg în rîndul elevilor marile realizări și condițiile din ce în ce mai bune de trai pe care le asigură azi regimul democrat-popular poporului, tineretului nostru.

Este necesar ca îndeosebi organizațiile de bază U.T.M. din clasele IX—XI să se preocupe mai mult pentru cunoașterea și însușirea de către elevi a documentelor și hotărîrilor de partid și de stat, pentru largirea cunoștințelor ideologice, pentru informarea lor cu privire la principalele evenimente politice interne și internaționale. Adunările generale U.T.M. să fie folosite ca un cadru permanent de dezbateri și clarificare a acestor probleme. Organele și organizațiile U.T.M. din școli au sarcina de a răspîndi mai activ în masa elevilor ideile nobile ale frăției oamenilor muncii romîni și de toate naționalitățile în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră comună, să-i mobilizeze laolaltă în muncă și învățătură, în activitatea obștească, culturală, sportivă și în viața de organizație.

Organele și organizațiile U.T.M. în strînsă colaborare cu școala și familia să intensifice educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, să dezvolte asemenea trăsături cum sînt principialitatea, cinstea și sinceritatea, curajul, prietenia și tovarășia, respectul pentru familie și cei vîrstnici.

Organizațiile U.T.M. trebuie să dezvolte la elevi spiritul critic față de manifestările modului de viață burghez, să combată tendințele unor elevi, puțini la număr, care au o ținută vestimentară necivilizată, malagambistă. Acești elevi trebuie ajutați să-și dezvolte bunul gust, să înțeleagă cît de caraghioși sînt în societatea noastră cu asemenea manifestări. În acest scop să se dezbate mai cu curaj aceste probleme în adunări generale U.T.M. deschise, în conferințe și întîlniri, în cadrul reuniunilor, urmîndu-se stimularea spiritului critic al elevilor împotriva manifestărilor negative și a purtătorilor lor, a falsei colegialități în spatele căreia se tolerează și se încurajează uneori aceste manifestări.

Un mare rol are în educarea elevilor, în organizarea plăcută și instructivă a timpului lor liber, activitatea culturală și sportivă. De aceea organizațiile U.T.M. din școli, sub conducerea organizațiilor de partid, cu sprijinul cadrelor didactice, trebuie să devină organizatorii direcți ai activității culturale-artistice și sportive de masă în rîndul elevilor. În acest scop Plenara C.C. al U.T.M. a recomandat ca de la începutul anului școlar să fie alcătuit o planuri comune ale organizațiilor U.T.M., de pionieri și conducătorilor de școli, care să fie dezbătute de elevii din fiecare clasă și îmbogățite cu propunerile și sugestiile acestora. Cea mai mare atenție trebuie acordată conținutului politico-educativ al activității artistice, repertoriilor, conferințelor și reuniunilor, editării revistelor școlare. Organizațiile U.T.M. din școli să lichezeze formalismul ce se manifestă în cadrul cursului „Iubiți cartea”, să antreneze mai larg elevii la concursurile culturale-artistice, să extindă cercurile „Iubiți muzica”, cinecluburile, să organizeze larg și sistematic întrecerea pentru învățarea cîntecelor despre patrie, partid, cîntece pentru tineret, să se preocupe de viziunea colectivă și de organizarea discuțiilor asupra spectacolelor. Să între cît mai mult în practica organizațiilor U.T.M. organizarea excursiilor prin care elevii să cunoască și să iubească minunatele frumuseți și bogății ale țării noastre, precum și realizările mărețe obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului nostru.

Plenara a indicat organizațiilor U.T.M. din școli ca în întreaga lor muncă politico-ideologică și cultural-educativă să țină cont de nivelul de înțelegere și de virsta elevilor. Într-un fel trebuie să se adreseze elevilor din clasa a VIII-a și alții celor din clasa a XI-a. Trebuie lichidate manifestările de formalism și șablonism în munca de propagandă a organizațiilor U.T.M. din școli, folosindu-se forme cît mai variate, mai atractive, specifice preocupărilor și virstei elevilor, condițiilor specifice ale școlii.

Cu mai multă eficiență să se folosească presa în vederea educării elevilor. Organele și organizațiile U.T.M. să asigure nu numai îmbunătățirea difuzării presei în școli, ci și citirea presei, folosirea ei pentru înarmarea ideologică, politică și culturală a elevilor, astfel încît urmărirea zilnică prin presă a evenimentelor interne și internaționale să devină o necesitate și obișnuință a fiecărui elev.

Pe baza sarcinilor stabilite de partid și de hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. s-au obținut rezultate mai bune în îndrumarea muncii unităților de pionieri de către organele și organizațiile U.T.M. Conținutul activității unităților de pionieri este mai bine orientat pentru educarea pionierilor și școliarilor în spiritul dragostei față de învățătură și activitatea practică. Munca unităților și detașamentelor de pionieri este mai strîns legată de sarcinile instructiv-educative ale școlii. Se organizează mai multe acțiuni care sprijină în mod

direct însușirea cunoștințelor ce se predau în școala care-i fac pe pionieri să înțeleagă mai bine că sarcina principală a fiecăruia dintre ei este să învețe cu hărnicie. Au fost obținute rezultate în formarea de deprinderi practice de muncă la copii, a fost organizat mai bine timpul liber prin desfășurarea unor activități culturale-artistice-sportive și obștești. Aplicarea hotărîrilor Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. ea în munca de instructor superior de pionieri s-a fie promovată un număr cît mai mare de învățători și profesori membri și candidați de partid, utemiști, tineri cu o pregătire politico-ideologică, culturală și pedagogică corespunzătoare, are ca rezultat continua îmbunătățire a activității organizațiilor de pionieri.

Cu toate acestea sînt și acum unități și detașamente de pionieri care se ocupă insuficient de popularizarea în rândurile copiilor și pionierilor a realizărilor regimului democrat-popular și a evenimentelor interne și internaționale. Unele unități și detașamente de pionieri nu folosesc suficient activitatea diferitelor cercuri, literatură pentru copii, excursiile, jocurile, pentru a-i ajuta pe pionieri și copii să-și însușească treptat, treptat, cît mai multe cunoștințe științifice și să înceapă să-și explice în mod iust diferite fenomene din natură și societate.

În unele unități de pionieri copiii cunosc puține cîntece, cu toate că în ultimul timp au apărut destule cîntece pionierești. Acest lucru se datorează faptului că instructorii de pionieri cunosc ei înșiși puține cîntece și de aceea nici nu pot ajuta concret detașamentele de pionieri. Jocul este specific vârstei copiilor, totuși el nu este folosit în toate grupele și detașamentele de pionieri ca mijloc de educare a acestora. N-a intrat încă în practica tuturor instructorilor de pionieri folosirea cu pricepere a activității pionieresc ca organizator al acțiunilor unităților, detașamentelor și grupelor de pionieri.

Comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M. trebuie să se preocupe permanent și cu grijă de selecționarea, creșterea și pregătirea cadrelor ce muncesc cu pionierii, de atragerea în această muncă a tinerilor ce manifestă dragoste și interes față de munca cu copiii, ajutîndu-i să-și îmbogățesc cunoștințele politico-ideologice, culturale și pedagogice. De asemenea, trebuie acordată o mai mare atenție îmbunătățirii muncii sfaturilor unităților de pionieri. Încă de acum, de la începutul anului școlar, întreaga activitate pionierească să fie astfel organizată încît să sprijine școala pentru obținerea de către pionieri și școlari a celor mai bune rezultate la învățătură, în întărirea disciplinei și în activitatea obștească. În perioada imediat următoare trebuie acordată mare atenție introducerii distincțiilor pionierești, acțiune importantă pentru ridicarea conștinutului întregii munci pionierești. Să se acorde, de asemenea, mai multă atenție îmbunătățirii muncii educative cu copiii între 7—9 ani.

În continuare, Plenara s-a ocupat de unele probleme ale vieții interne a organizațiilor U.T.M. din școli, apreciînd că pe lângă rezultatele bune obținute în creșterea numărului membrilor U.T.M., în consolidarea din punct de vedere organizatoric și politic a organizațiilor U.T.M., în îmbunătățirea conținutului adunărilor generale mai sînt unele lipsuri. În munca politică de pregătire și primire de noi membri în rîndurile organizației noastre, multe organe și organizații U.T.M. din școli dau dovadă de formalism, manifestă o slabă exigență față de calitatea de utemist, nu folosesc adunărilor de primire de noi membri ca o adevărată școală de educație comunistă. Unii dintre elevii care sînt primiți în organizație nu sînt îndeaproape cunoscuți și nu se manifestă suficientă exigență față de situația lor la învățătură și față de comportarea lor generală în școală și în afara școlii. În adunărilor generale U.T.M. nu se dezbate întotdeauna cele mai importante probleme ale vieții de organizație, nu se analizează felul în care utemiștii își îndeplinesc sarcinile. La pregătirea adunărilor generale nu întotdeauna sînt consultați și așteptați toți utemiștii. Deși unele adunări generale adoptă hotărîri folositoare, nu este organizată munca pentru îndeplinirea concretă a acestora prin participarea largă a utemiștilor.

Existența unor lipsuri în munca politico-educativă a organizațiilor U.T.M. din școlile medii, pedagogice, profesionale și tehnice se datorează faptului că unii activiști ai organizațiilor noastre merg încă rar în școli, nu cunosc suficient problemele specifice muncii acestei categorii de tineret, îndrumările pe care le dau și hotărîrile luate au uneori caracter general, nu corespund realității existente în școli.

Organizațiile U.T.M. din școli precum și unitățile și detașamentele de pionieri au acumulat o valoroasă experiență care se aplică cu succes în numeroase școli. Cunoașterea și generalizarea acestei experiențe pozitive în toate organizațiile U.T.M., unități și detașamente de pionieri reprezintă o condiție esențială a îmbunătățirii muncii politico-educative în rîndurile elevilor și școlarilor.

Sintetizînd concluziile desprinse din analiza făcută, Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că organizațiile U.T.M. din școli trebuie să-și concentreze eforturile spre realizarea următoarelor sarcini principale:

Dezvoltarea în masa elevilor a conștiinței datoriei de a se pregăti cît mai temeinic, de a-și însuși în cele mai bune condiții materia predată; creșterea rolului organizațiilor U.T.M. în sprijinirea activă a școlii în vederea ridicării, nivelului la învățătură al elevilor.

Cultivarea la elevi a dragostei pentru munca fizică, a dorinței de a munci în producție, sprijinirea școlii în întregul proces de legare a învățămîntului de producție, de sarcinile construcției socialiste.

Intensificarea educației elevilor în spiritul dragostei și devotamentului față de scumpa noastră patrie — Republica Populară Romîna, față de Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul R.P.R., față de regimul nostru democrat-popular. Propagarea învățării marxist-leniniste și a politicii partidului nostru, intensificarea muncii de educație politico-ideologică a organizațiilor U.T.M. din clasele mai mari. Creșterea combativității și vigilentei organizațiilor de bază U.T.M. față de manifestările și influențele ideologice și morale burgheze.

Întărirea vieții interne a organizațiilor U.T.M., antrenarea mai activă a tuturor utemiștilor și elevilor în acțiunile întreprinse de organizație, îmbunătățirea controlului și a îndrumării activității organizațiilor U.T.M. din școli de către comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M.

Pentru realizarea acestor sarcini Plenara C.C. al U.T.M. a stabilit următoarele măsuri:

Comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M. să organizeze în toate școlile adunări generale deschise ale organizațiilor de bază U.T.M. Dezbaterile în aceste adunări să fie precedate de o analiză amănunțită a situației existente în școala respectivă, a felului în care învață elevii, a felului în care organizația U.T.M. ajută la legarea mai strînsă a școlii de viață de practică, a modului în care se desfășoară munca de educație politică și viața internă a organizației U.T.M. Pe baza acestei analize, în cadrul dezbaterilor să se stabilească măsurile concrete pe care le vor lua organizațiile U.T.M. pentru îmbunătățirea activității lor.

Pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor U.T.M. din școlile medii și pedagogice, comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M. să se ocupe în permanență de îndrumarea muncii comitetelor U.T.M. pe școală. O atenție deosebită va trebui acordată în perioada imediat următoare îmbunătățirii muncii comitetelor pentru problemele muncii în școli. Comitetele raionale și orașenești să analizeze trimestrial felul în care se desfășoară munca organizațiilor U.T.M., stadiul îndeplinirii măsurilor stabilite de Plenara C.C. al U.T.M. Pentru o mai bună îndrumare a cadrelor de bază, trimestrial se vor organiza la comitetele raionale și orașenești ședințe cu activul U.T.M. din școlile medii, pedagogice și profesionale. Lunar comitetele raionale și orașenești U.T.M. vor trebui să organizeze ziua secretarilor organizațiilor U.T.M. din școlile medii, pedagogice și profesionale, la care vor lua parte secretarii comitetelor U.T.M. pe școală și secretarii birourilor de clasă și an.

Pentru a ajuta la îmbunătățirea muncii politice în rîndul elevilor este necesar ca toți activiștii U.T.M. să participe la adunările generale ale organizațiilor U.T.M., la orele de clasă, la activitățile practice, la diferite activități culturale, sportive, obștești și să facă cu regularitate expuneri în fața elevilor.

Pentru îmbunătățirea pe mai departe a activității organizațiilor de pionieri, pe lângă atenția sporită

popor, față de regimul democrat-popular, în spiritul internaționalismului proletar, al dragostei față de Uniunea Sovietică și glorioasa ei armată.

ZIUA FORTELOR ARMATE

(Urmare din pag. 1)

În anii regimului democrat-popular, sub conducerea nemijlocită a C.C. al P.M.R. au fost luate măsurile necesare pentru ca armata noastră populară să fie scut de nădejde al cuceririlor obținute de poporul muncitor. Au avut loc în armată schimbări revoluționare în ceea ce privește baza ei socială și de clasă, baza tehnică-materială, structura organizatorică, teoria militară, concepția politico-ideologică. Astăzi patria noastră are o puternică armată de tip nou, disciplinată și bine instruită, înzestrată cu cele mai moderne mijloace de luptă. Organizarea și instruirea ei corespund pe deplin cerințelor actuale ale științei militare socialiste, sarcinilor puse de partid și guvern. Armata noastră are un profund caracter popular, oglindit în primul rînd în compoziția ei de clasă. Soldații, subofițerii și ofițerii sînt fii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali legați de popor. Între armată și popor există o identitate de interese și aspirații; armata noastră slujește intereselor pașnice ale poporului muncitor, fiindu-i cu totul străin orice scop agresiv.

Forța armatei noastre populare își are izvorul în tăria și vitalitatea orînduirii democrat-populare, în conducerea armatei de către partid. Armata noastră a devenit o adevărată școală a poporului, școală de educație patriotică și cetățenească. Organele politice, organizațiile de partid și organizațiile utemiste popularizează larg în rîndurile militarilor politica partidului și îi mobilizează la traducerea ei în viață, educă zi de zi masele de militari în spiritul învățării marxist-leniniste, al devotamentului fără margini față de partid, guvern și poporul muncitor, care construiește cu succes socialismul în patria noastră. Ele ajută pe comandanți în ridicarea continuă a calității pregătirii de luptă și politice a efectivelor pentru a fi oricînd gata să apere libertatea și independența patriei.

Dezvoltarea necontenită a patriotismului socialist în rîndurile militarilor este strîns împletită cu educarea lor în spiritul internaționalismului proletar. Militarii Forțelor noastre Armate nutresc o profundă dragoste și recunoștință față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. Manifestările care au loc în prezent în unitățile armatei noastre cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice sînt o expresie a faptului că, pe baza prieteniei nezdruccinat dintre poporul romîn și poporul sovietic, se dezvoltă și se întărește continuu frăția de arme romîno-sovietică.

La temelie politica externe a statului nostru democrat-popular stă prietenia indestructibilă cu popoarele țărilor socialiste frățești, întărirea continuă a unității și coeziunii lagărului socialist. Această politică corespunde pe deplin intereselor vitale și voinței poporului romîn. Republica Populară Romîna, alături de celelalte țări socialiste, în frunte cu U.R.S.S. promovează consecvent o politică de coexistență pașnică între state cu orînduirii sociale diferite, sprijină toate propunerile constructive menite să ducă la realizarea unei înțelegeri între state. Guvernul romîn a făcut propuneri pentru o largă colaborare interbalcanică, pentru încheierea unui tratat balcanic care să ducă la crearea, în această parte a lumii, a unei zone în care să nu existe arme nucleare și rachete.

Recent, guvernul nostru a declarat că sprijină propunerile de însemnătate istorică ale guvernului Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală.

În același timp, poporul nostru este vigilent și consideră necesar ca, atît timp cît există încă în lume cercuri și persoane politice influente care acționează împotriva slăbirii încordării în relațiile internaționale și caută să mențină războiul rece, țara noastră, ca și celelalte țări socialiste, să acorde atenția cuvenită problemelor legate de întărirea capacității de apărare a patriei și a întregului lagăr socialist.

Sărbătorind Ziua Forțelor Armate, militarii noștri își exprimă încă o dată în fața poporului, partidului și guvernului hotărîrea de a sta neclintii la datorie și a apăra cu orice sacrificiu cuceririle revoluționare ale celor ce muncesc, libertatea și independența scumpei noastre patrii — Republica Populară Romîna.

Pionieri harnici

Pionierii și școlarii din raionul Lipova au răspuns cu mult elan la chemarea organizației de tineret în vederea realizării unor acțiuni patriotice. Ei au strîns în ultimele 14 zile aproape 6.000 kg. castane.

În fruntea acestei acțiuni patriotice stau școlile din Lipova, Petriș, Sarlota și Paulis. Elevii școlii medii din Lipova au strîns

1.000 kg. castane, cei din Petriș 850 kg. Meriță să fie evidențiată elevii și pionierii de la școala „Lară de 4 ani din m. d. sat Sarlota, care au strîns pînă în prezent peste 700 kg. castane.

Acțiunea patriotică a pionierilor și școlarilor din raionul Lipova continuă.

FRANCISC WILD

Din experiența școlii sovietice

AUTODESERVIREA

MIJLOC DE EDUCATIE PRIN MUNCA

Cu ce și cum a început autodeservirea

În școala noastră se obișnuia încă de mult ca în ultima zi a fiecărei luni să se organizeze „subotnice sanitare”, care începeau la o jumătate de oră după terminarea cursurilor. Elevii spălau și curățau cu multă grijă totul — ușile, ferestrele, pereții, băncile, podelele. Treptat copiii au acumulat o experiență modestă, dar cu un anumit caracter „profesional”. Ei știau, de pildă, că dacă praful nu-i șters și de pe becuri — nu numai de pe abajururi — treaba nu este bine făcută. Și-au dat seama că la spălătul podelelor trebuie să fii foarte precaut pe măsură ce te apropii de pervaz, căci altfel se poate păta peretele. O dată cu curățenia se efectua uneori și unele lucrări simple (repararea mobiliei, vopsirea ei etc.)

Pentru supravegherea desfășurării subotnicilor s-a constituit o comisie specială, care organiza întrecerea între etaje. Din comisie făceau parte reprezentanții conducerii școlii, ai organizației de comsomol, sora sanitară etc. De asemenea, fiecare etaj își avea responsabilii săi, care organizau întrecerea pe etaje. După încheierea subotnicului comisia aprecia munca desfășurată de elevi. În general, aparatul de „deservire” și „control” era destul de încărcat.

Împreună cu elevii munceau și profesorii. Era oare just? Credem că altfel nu se poate. Se înțelege că în școală nu existau nici un fel de instrucțiuni „oficiale” în acest sens. Dar, în afară de colectivul elevilor, există și colectivul mare al școlii, care este format din elevi, cadre didactice și personal administrativ și de îngrijire. Dacă vrem ca acest colectiv să fie încheiat, noi, pedagogii, nu trebuie să apărăm numai în rolul de „îndrumători”, ci să fim și datori să muncim împreună cu elevii. Munca în comun ajută la stabilirea acelor legături interioare între profesori și elevi care nu apar întotdeauna cînd ne aflăm în clasă, la catedră.

În afara „subotnicelor sanitare”, în școala noastră, ca și în multe alte școli, elevii de serviciu pe clase făceau zilnic curățenie după lecții. Comitetul de elevi urmărea sistematic curățenia claselor și nota rezultatele controlului într-un grafic special.

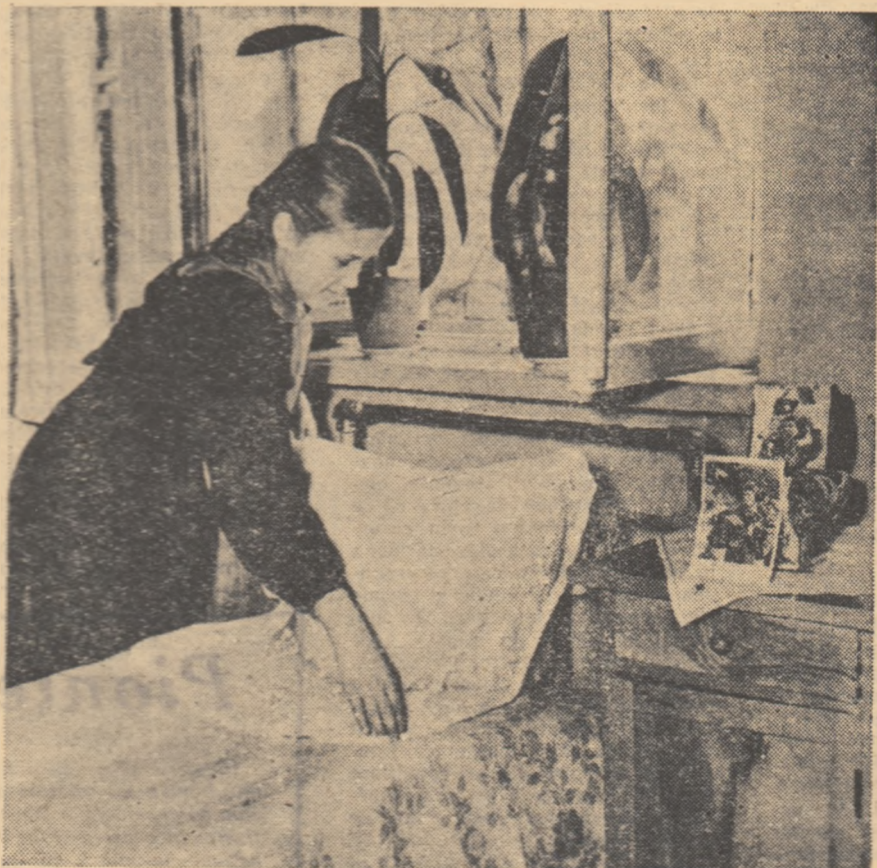
Se poate considera oare această muncă de curățenie drept autodeservire? Credem că nu. Participarea sporadică a elevilor la curățirea încăperilor sau la mici reparații nu este încă ceea ce se cheamă autodeservire. După părerea noastră, autodeservirea este un sistem care acționează continuu, în fiecare zi, în fiecare oră, care cuprinde întregul colectiv de elevi și, într-o măsură carecarea înlocuiește munca oamenilor de serviciu.

Școala noastră se mărginește pe trei părți cu străzi largi. Iarna, pentru a curăța zăpada de pe terenul de lângă școală erau necesari, conform normelor, șapte oameni de serviciu dar noi nu aveam decât trei. Sovietul orașenesc cerea ca zăpada să fie curățată. Am organizat subotnice pentru curățirea zăpezii, dar nu au dat rezultate prea bune, căci nu se putea lucra în fiecare zi. Atunci membrii cercului turistic al școlii — toți comsomoliștii — au hotărât să curețe ei terenul. Această hotărâre le-a fost sugera-

rată de către profesorul I. A. Alexandrovski, conducătorul cercului turistic. Dar el a făcut lucrul acesta cu atîta pricepere și finețe, încît elevii au socotit că este o inițiativă a lor proprie. Aici s-a resimțit acel „joc” pedagogic, fără de care A. S. Makarenko nu-și închipuia relațiile reciproce juste dintre educatori și colectivul de copii. Comsomoliștii au pornit la curățirea zăpezii și trebuie să spunem că de cîțiva ani ei își îndeplinesc cu fermilate angajamentul. Munca s-a organizat în felul următor: În fiecare an, din rîndul comsomoliștilor se numește un „om de serviciu șef”. Acesta este ales de obicei dintre elevii cu autoritate. Grupa comsomolistă de oameni de serviciu se împarte în echipe, care lucrează în anumite zile ale săptămîinii. Numai cînd ningea mult ies la lucru toți împreună. Treptat, elevii și-au luat în sarcina lor și grija procurării uneltelor, confecționîndu-și singuri, în atelierul școlare, lопeți, răzuitoare etc. S-au stabilit anumite reguli: vrei să fii turist — muncește. Elevii lenși sînt înlăturați din cerc. Aceasta este o măsură destul de aspră pentru ei, deoarece activitatea turistică este foarte atractivă.

Munca de om de serviciu părea o ocupație simplă. Totuși, elevii n-au învățat s-o îndeplinească ușor. Erau îndrumați îndeaproape de profesori și, ceea ce este mai important, știau că, dacă nu vor face ei treaba, nici un om de serviciu nu le va veni în ajutor. În felul acesta, elevii au înțeles că activitatea lor nu este un joc, ci o muncă adevărată, așa cum o îndeplinesc oamenii maturi. Simțul unei răspunderi cît mai mari stimula efectuarea muncii în mod conștiincios.

În această ultimă idee se găsește probabil și cheia rezolvării cu succes a autodeservirii. În școala noastră autodeservirea n-a mers prea bine la început, tocmai din cauză că lipsea răspunderea. Pe atînci foloseam prea mult jocul. Îi chemam pe copii să facă

Elevii Școlii internat nr. 101 din Kiev s-au obișnuit să facă zilnic ordine și curățenie în dormitorul lor.

curățenie, iar alături așteptau femeile de serviciu. Elevii vedeau că nu este vorba de o muncă adevărată, ci de ceva asemănător ei. Ba mulți ne întrebau chiar: „dacă în școală sînt femei de serviciu, ce rost mai are autodeservirea?”

Cum să răspundem la această întrebare directă? Ne-am gândit că la etajul III, unde învățau elevii din clasele mari, în majoritate comsomoliști, putem renunța la femeile de serviciu. Ne-am convins apoi în practică de justetea acestei măsurii. De patru ani acest etaj mare, cu numeroasele lui încăperi (8 cabinete școlare, laboratoare etc.) este deservit numai de elevi. Este etajul cel mai curat din școală.

Cum se desfășoară munca elevilor

Înainte ca etajul III să treacă la autodeservirea totală, organizația de Comsomol, împreună cu profesorii, au ținut adunări pe clase. S-a hotărât ca întreaga muncă a femeilor de serviciu să și-o asume cei 250 de elevi mari. Curățenia trebuia să fie model, căci întreaga școală va urma exemplul etajului „comsomolist”.

În fiecare zi, cite doi elevi de serviciu din clasă fac curățenie. Timp de 2-3 ore ei îndeplinesc toate muncile necesare, de la ștersul prafului pînă la spălătul podelelor. Obligațiile elevilor de serviciu nu sînt reglementate. Treptat, am renunțat la întocmirea a tot felul de grafice și chiar la supravegherea elevilor. Ei trebuie să îndeplinească o singură condiție: să fie curat, inventarul să se afle în ordine.

De curățenia culoarului și de controlul general al întregului etaj se ocupă un grup de fete. Conducătoarea lui, numită „gospodina etajului”, este de obicei o comsomolistă energică și ordonată. În felul acesta, în fiecare zi 16 elevi de serviciu și grupa care vine la rînd îndeplinesc treaba pe care o făceau înainte două femei de serviciu. Fiecărui elev îi revine să facă de serviciu cîteva ore de cîte 2-4 ori pe p_ătrar.

„Gospodina etajului” are la dispoziție sa întreg inventarul necesar. Cu timpul, multe clase și-au făcut gospodăria lor. Aproape în toate cabinetele au apărut perii, căldări, pensule de vopsit, vopsele.

Întrecerea între clase, exigența din partea profesorilor au făcut ca elevii să și îndeplinească conștiincios obligațiile. În fiecare zi, cu 30 de minute înainte de începerea cursurilor, o comisie alcătuită din șefii claselor și grupa de serviciu ia în primire încăperile. La început, participa aproape

întotdeauna la această comisie și profesorul de serviciu. Comisia este exigentă. Se pun note de la 1 la 5.

Experiența celor patru ani care au trecut ne permite să vedem rezultatele. La etajul III este întotdeauna curățenie, ordine model. Elevii s-au obișnuit de mult cu autodeservirea, care le răpește foarte puțin timp. Ei își dau seama că această muncă este necesară și nu li se pare grea. De multe ori, în timpul curățeniei se aud cîntece vesele.

Autodeservirea începe să influențeze și munca elevilor acasă, în familie. Așa, de pildă, una din elevele absolvente a scris, într-o lucrare cu tema „Ce mi-a dat școala?”, următoarele: „Autodeservirea ne este de mare folos. Cînd faci curățenie acasă, fără să vrei compari camera ta cu clasa și te gîndești: oare elevii de serviciu ar socoti că aici este destul de curat?”

Cu un an în urmă, inițiativa comsomoliștilor de la etajul III a fost urmată de elevii de la etajul IV, unde se află clasele V-VII. Etajul acesta a primit denumirea de „pionieresc”. Sprijiniți de profesori, pionierii au început să facă ei înșiși ordine în clasele lor. Și aici s-a renunțat la femeile de serviciu. Sistemul de organizare a autodeservirii este același ca și la comsomoliști.

Toți profesorii sprijină munca de autodeservire. Profesora de gospodărie consideră pe bună dreptate toată școala noastră ca un sector „experimental” al disciplinei sale. Ea nu și ține lecțiile numai cu ajutorul tablei

S-a rupt un nasture... Pentru început, muncă elev are nevoie de îndrumarea unei „profesoare”

și al cretei — așa cum fac unii profesori — ci îi învață și în practică pe elevi cum să facă curat în cameră, cum să așeze mobilierul, florile, pentru a crea un interior comod și plăcut.

Și profesorii de lucru manual au hotărât ca o parte din lecțiile lor să fie dedicate învățării unor deprinderi ca măturatul, confecționatul ghivecelor de flori, confecționatul măturilor, al țărăștelor etc. Terenul de aplicare a celor învățate: etajul II — la care învățau clasele mici. În felul acesta au început treptat să fie antrenați în anumite munci și elevii mai mici. Li s-au fixat anumite obligații. Elevii de serviciu din clasa I-a, de exemplu, trebuie să ștergă praful de pe flori și să le ude, să ștergă praful de pe bănci, să spele tabla. Pentru elevii mai mari cerințele sporesc. Iată, de pildă, obligațiile elevilor de serviciu din clasa a IV-a: să ștergă cu cirpa umedă băncile, masa și scaunul profesorului, tabla, ușa și partea de jos a ramei ferestrelor, să spele și să ude florile, să ștergă radiatoarele din clasă și de pe culoar, iar sîmbăta să spele pe jos.

Treptat, în școală se descoperă și alte sectoare unde se poate introduce cu succes autodeservirea. Începînd din anul școlar trecut, se servește o gustare caldă pentru toți elevii. Modestul nostru bufet s-a transformat într-o cantină destul de mare, care deservește zilnic 900-1000 de copii. Pe statul de salarii figurează o bufetiță și o ajutoare. La început am recurs la un procedeu de mult cunoscut: am rugat mamele să facă zilnic de serviciu la bufet. Cu timpul însă elevii n-au mai admis ca mamele lor să-i servească și au început să se gospodărească singuri.

Autodeservirea a intrat temeinic în viața școlii. Ea îi învață pe elevi să nu tolereze dezordinea, îi disciplinează, îi face să simtă nevoia de a participa la o muncă în aparență neînsemnată, dar foarte utilă omului.

M. B. TENȚIPER
Școala medie nr. 437
Moscova